

Hạnh Phúc Anh Và Em

Contents

Hạnh Phúc Anh Và Em	2
1. Chương 1: Nước Mắt	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3: Tên Đáng Ghét	3
4. Chương 4: Anh 2- Đụng Mặt	5
5. Chương 5: Nhập Học	6
6. Chương 6: Bar (1)	7
7. Chương 7: Bar (2)	8
8. Chương 8: Tình Tò	9
9. Chương 9: Khó Chịu	9
10. Chương 10: Thăm Ngoại	10
11. Chương 11: Xuất Phát	11
12. Chương 12: Ngoại Ơi, Con Đã Về	12
13. Chương 13: Quá Khứ Đau Lòng (1)	13
14. Chương 14: Quá Khứ Đau Lòng (2)	14
15. Chương 15: Nụ Cười Trở Lại	15
16. Chương 16: Nữ Sinh Thanh Lịch	16
17. Chương 17: Chiến Thắng (1)	17
18. Chương 18: Chiến Thắng (2)	18
19. Chương 19: Nha Trang	19
20. Chương 20: Kỳ Nam Trở Về	21
21. Chương 21: Kỳ Nam Trở Về (2)	22
22. Chương 22: Không Là Gì Cả	23
23. Chương 23: Làm Anh Trai	24
24. Chương 24: Lại Tình Tò	25
25. Chương 25: Nhi Là Của Tôi	26
26. Chương 26: Khởi Đầu Sóng Gió	27
27. Chương 27: Cái Tát	29
28. Chương 28: Anh Xin Lỗi	30
29. Chương 29: Em Nhất Định Phải Quay Về Nhé, Bởi Vì Anh Nhớ Em Nhiều Lắm !	32
30. Chương 30: Trở Về	33
31. Chương 31: Không Ngờ Nó Đối Với Hẳn Lại Quan Trọng Đến Thế	35
32. Chương 32: Sẽ Nhanh Thôi , Em Sẽ Là Vợ Anh	39
33. Chương 33: Tối Nay 8 Giờ - Công Viên L.o.v.e	40
34. Chương 34: Cầu Hôn	42
35. Chương 35: Buổi Tối Ngọt Ngào	43
36. Chương 36: Lễ Cưới Ngọt Ngào	44
37. Chương 37: Em Gái Cưới Không Mời Anh - End	46
38. Chương 38: Chương Ngoại Truyện 1	47
39. Chương 39: Chương Ngoại Truyện 2	48

Hạnh Phúc Anh Và Em

Giới thiệu

Bọn họ đã từng gặp nhau, bắt đầu một cuộc sống tìm hiểu lẫn nhau và thời gian trôi qua thật nhanh

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hanh-phuc-anh-va-em>

1. Chương 1: Nước Mắt

Giới Thiệu Nhân Vật

Nó : Nguyễn Hoàng Bảo Nhi , xinh đẹp cực kì , mắt to tròn màu tím . Tính cách hòa đồng hơi lạnh lùng .Con gái chủ tịch tập đoàn K&K- tập đoàn trang sức hàng đầu thế giớiNguyễn Bảo Vy(bạn thân nó) xinh xắn , đáng yêu . Siêu quậy phá , thân thiện là con gái chủ tịch tập đoàn J&K -tập đoàn sx ô tô đứng thứ 2 thế giới

Nguyễn Thùy Trâm : chị dâu nó , xinh đẹp, dịu dàng là con gái chủ tịch tập đoàn D&D- CHUYÊN VỀ NỘI THẤT

Hắn : Lâm Chấn Phong: đẹp trai, hào hoa, lãng tử .Hơi lạnh lùng và hống hách là con trai cưng chủ tịch tập đoàn U&U -tập đoàn thời trang đứng đầu thế giới (ngang hàng vs nhà nó)

Nguyễn Gia Huy : đẹp trai, là 1 tay sát gái nhất thành phố. Con trai chủ tịch tập đoàn J&J- chuyên về lĩnh vực thực phẩm đứng thứ 2 thế giới

Nguyễn Hoàng Bảo Thiên : anh trai nó , đẹp trai k kém j' hắn, gái theo hàng đàn . Cưng nó nhất nhà

Chương 1 : Nước Mắt

-Tại 1 bệnh viện –

1 cô gái xinh đẹp ngồi cạnh 1 chàng trai đang nằm trên giường bệnh trắng xóa , mặt mũi nhợt nhạt. Cuộc nói chuyện giữa 2 người họ đều là nước mắt

-Anh à! Chả lẽ anh muốn e phải đau khổ suốt cuộc đời này sao?-nó nói trong tiếng nấc

-E không được khóc, chả phải chúng ta đã có 2 năm hạnh phúc bên nhau sao? E phải vui chứ - Tuấn Kiệt cố gượng cười

-Anh đừng nói nữa, e không cho phép a rời bỏ e, anh phải sống tốt – Tiếng nấc của nó càng to hơn

-Bảo Nhi à! E đừng lo cho anh, dù a k ở bên cạnh e được nữa nhưng sẽ có 1 người con trai khác thay thế anh bên e – Tuấn Kiệt nói rồi cười nhẹ trong long thỳ đau nhói

-anh à- Nó khóc to

Cuối cùng điều gì đến thì cũng phải đến, cơn co giật của chàng trai diễn ra liên hồi

-Em phải cố gắng sống thật tốt nhé ! A...Yêu...E – và hơi thở của a đã tắt

- Không,.....Không – Nó đau đớn gào thét

Từ lúc Tuấn Kiệt ra đi nó như người mất hồn. Nhưng thời gian cũng trôi đi nên nó cũng bớt dần đau đớn. Nó cố gượng cười và sống tốt theo lời của Tuấn Kiệt- người con trai nó yêu nhất

2. Chương 2

-Tại 1 căn Phòng rộng lớn ở Pháp –

-Ba à! Con muốn về thăm ngoại- Nó không nghe

-Không! Nguy hiểm lắm với cả con mà về thý ai chịu nổi con- ông Hoàng(ba nó) nói

-Đi mà ba, con không quậy đâu mà- Nó trừng ngay bộ mặt cún con ra

-Thối được rồi con bé này, ta đồng ý nhưng với 1 điều kiện là con phải đi học – ba nó nói mặt gian tà

-Oh, con ghét đi học nhưng muốn về thì con sẽ nghe ba- Nó cười

-Vậy được rồi con chuẩn bị đồ đi, mai 6h máy bay sẽ cất cánh – ba nó cười

-Vâng papa yêu – nó cười típ mắt

-trong phóng nó-

-a nhô , Vy à cũng về không ?- nó

-ok, ba mẹ tao còn đuổi về đó cơ- vy cười

-uk, chuẩn bị đồ đi, mai 6h bắt đầu bay- Nó

-ok bye mà-Vy

Và 1 ngày ngồi trên máy bay kết thúc.Cuối cùng thì nó cũng đặt chân tới đất mẹ than yêu

Lúc tụi nó bước xuống khỏi máy bay thì hàng ngàn con mắt đổ dồn về phía tụi nó

-Ê tụi bay ơi, thiên thần kìa – n1

-E gì ơi AYE – n2

Chúng nó mặc kệ

-ê giờ về biệt thự nhà tao cất đồ đã – Nó mệt mỏi

- Ô kê con tete –Vy cười

Thế là tụi nó phi thẳng lên ô tô riêng rồi về nhà

3. Chương 3: Tên Đáng Ghét

-Tại biệt thự ROSE-

Về đến nhà, hai hàng người hầu cúi đầu cung kính chào tụi nó

-Mừng cô chủ trở về- Bác quản gia Kim hớn hờ chạy ra

-Ôi! Cháu nhớ bác lắm luôn ý – Nó ôm chầm lấy bác

-Bố bác không nhớ cháu hả?- Vy vờ dối

-Con bé này ta sao mà quên được cháu cơ chứ- bác xoa đầu Vy

Bước chân vào ngôi nhà than yêu của mình, Vy ngồi xuống sofa chưa được ấm chỗ thì nó giục

-Ê bà đi mua sắm không?- Nó hào hứng

- Oh my god! Bộ bà không mệt hay sao? Cho tui nghỉ chút đi – Vy nhăn nhó

-GIỜ CÓ ĐI KHÔNG ?- Nó gần từng chữ

-Dạ em đi ngay – Vy vội vã lấy túi xách rồi bước theo nó , chứ không mà để con này bực thì nó cho tan xác

-Tại khu mua sắm SWEET-

-Giờ đi mua trang sức ha? – Nó nói

- Không! Đi mua sắm cơ – Vy phản bác

-Không! Trang sức cơ- Nó mắng

-Mua sắm cơ – Vy cãi

-Thôi vậy 2 người 2 lối đi ha – Nó cười

-OK- vy

- Tại chỗ nó-

-Chị ơi gói lại cái này giùm e nha chị- Nó vừa nói vừa chỉ vào sợi dây chuyền

-Gói lại cho tôi cái đó- Hấn nói nhưng không thèm nhìn nó

-Nè anh kia tui mua trước mà – Nó nói

Hấn bây giờ mới để ý nó, nó rất xinh đẹp như tiên giáng trần á. Hấn nhìn nó mà đơ mắt mấy giây nhưng vẫn giữ lại phong độ của mình

-Cô nói gì? Tôi mua trước mới đúng – Hấn cãi

-Nè anh ăn nói cẩn thận nha, tui mua trước chứ- Nó bực

Hấn không thèm cãi lại mà quay sang nhìn thẳng vào mắt cô nhân viên nói

-Bán lại cho tôi nhé – Kèm theo là 1 nụ cười tỏa nắng

-à vâng của cậu đây – Cô nhân viên đơ người

- Đây chị em mua trước mà , bộ chị mê trai thế hả? – Nó gắt

-Tất nhiên , tui ẹp trai quá mà – Hấn vuốt tóc

-ọe, đẹp trai lai con ó í – Nó lẩm bẩm

-Nè cô lẩm bẩm j‘ đó – Hấn tức

- Đâu có gì – Nó làm ngơ

-Dạ thưa quý khách cửa hàng chúng tôi vẫn còn 1 sợi dây như này nữa ạ - Nhân viên nói

-Thôi khỏi cần , phiền phức – Nói rồi nó bỏ đi luôn

-Cô ta rất thú vị - Hấn cười ma mị

-Chỗ VY-

Cô đang tung tăng hạy thì vấp phải 1 người , làm đổ ly cà phê của mình vào áo người đó

-Ồ cho tôi xin lỗi nha, anh có sao không ?- Vy vội nói

-Đây cô.....- Huy định nói nhưng nhìn thấy Vy xinh quá lên phê luông

- À tôi k sao, tôi có thể mời em 1 ly cà phê không ?- Huy cười

-Tôi không có thói quen đi chung với người lạ - Nhận được ánh mắt đều đều từ Huy cô bỏ đi luôn

- Thú vị thật – Huy cười

4. Chương 4: Anh 2- Đụng Mặt

Kết thúc chương trình mua đồ của 2 quý cô xinh đẹp , tụi nó cùng nhau ngồi uống cà phê tại 1 quán nhỏ
-Tức thật vừa định mua sợi dây chuyền thì bị thằng cha đáng ghét cướp mất- Nó bực mình kể lại

-Tui cũng vậy nè ! Đang đi thì vấp phải 1 tên nào ý, hắn ta thấy tui cái là mời đi cà phê luôn, thật là lằng nhằng mà – Vy nói

-À mà nhà bà sản xuất trang sức thì mua làm gì thứ đó – Vy nhớ ra gì đó rồi nói

- tại tui thích – Nó cười

-Cách bàn tụi nó không xa-

-Tui vừa gặp 1 con nhỏ , tranh mua dây chuyền với mình – Hấn nói thông thả

- Tui cũng vừa gặp 1 nhỏ xinh cực, mời đi cà phê mà còn từ chối – Huy kể

-Hay tậ trên đời này vẫn còn cái thể loại con gái như thế cơ đấy – Hấn nhếch môi

Một lúc sau, 1 người con trai rất chi là đẹp trai bước vào

-Ê tụi bây chờ lâu không ?- Thiên hỏi

-Không lâu đâu mà là quá lâu ý – Huy nói to

-Sorry nha- Thiên cười nhẹ

Quay lại với tụi nó, sau khi nhâm nhi 2 tách cà phê nóng cả 2 định ra về thì

-Bảo Nhi yêu dấu –Thiên cười típ mắt ôm chầm lấy nó

-Anh 2 – Nó cười làm tim ai đó xao xuyến

-E về từ bao giờ? - Thiên vén tóc nó

-E mới về sang nay - Nó cười

-Thế e đang ở đâu? – Thiên hỏi

-E ở biệt thự ROSE – Nó cười

-Ồ vậy hả? anh đến ở chung nhé – Thiên cười đều

-No No BABY- Nó nháy mắt tinh nghịch

-Này tui chưa chết à nha – Vy dỗi

-Ôi Vy bé bỏng của anh, nhớ e quá – Thiên ôm Vy rồi xoa đầu nhỏ

-Lại là anh, tên đáng ghét – Nó bực

-Lại là cô con nhỏ chanh chua – Hấn cười đều

-Lại là anh tên dâm dê biến thái - Vy trề môi

-Là em à nhóc – Huy cười

-Mọi người biết nhau ? – Thiên ngạc nhiên

-VÀNG – đồng thanh

Thế là tụi nó gặp nhau nhưng tụi nó với tụi hấn vẫn phải ngồi với nhau theo sự chỉ thị , yêu cầu của Thiên

5. Chương 5: Nhập Học

-Tại biệt thự ROSE-

-Thế là phải đi học hả ?- Vy nhăn nhó

-! Papa tao bắt đi mà nếu không là về Pháp đó cưng- Nó

-Tao tưởng mày chỉ về thăm ngoại thôi mờ - Vy

-Tao cũng muốn chơi thôi nhưng ai dè – Nó buồn buồn

Sau khi 2 nàng khoác trên mình bộ đồng phục xong thì hài long nhảy tót lên con siêu xe rồi vọt đi

· Trang phục đi học: áo cộc trắng kẻ đỏ, có nơ kèm theo váy sọc đỏ

· Học viện Star là ngôi trường dành cho con nhà quý tộc (phân chia giai cấp)

-Học viện Star-

Chiếc xe dừng xuống , 2 nàng công chúa bước ra hàng ngàn con mắt hình trái tim có, viên đạn có đều đổ dồn vào tụi nó

-Chúng mày ơi thiên thần – hs1

-Như công chúa ý – hs2

-Xấu hơn tao – hs3

-, chắc dao kéo rồi – hs4

Bỏ ngoài tai những lời nói đó, chúng nó bước nhanh về phía phòng hiệu trưởng (baba nuôi nó)

-Baba ơi con nhớ baba lắm ý – Nó nhõng nhẽo ôm HT cười típ mắt

-Con bé này ta cũng nhớ con lắm – Ông xoa đầu nó cười hiền

-Cháu chào bác ạ - Vy cười

-Vy hả cháu? Lớn quá rồi nè – Ông xoa đầu Vy

-Thế ba mẹ con dạo này khỏe không ?- Ông hỏi

-Dạ papa với mama con khỏe lắm ạ , mà baba ơi con học lớp nào vậy ?- Nó hỏi

-À tí ta quên mất, các con học lớp 11A , vào đó không được quậy đâu nha – HT cười đều

-Yes ser – đồng thanh

- Tại lớp 11A-

Bà giáo viên bước vào

-Các em trật tự, hôm nay lớp ta có 2 học sinh mới – Cgiáo

Cả lớp nhón nháo

-Trai hay gái ạ ?- hs1

- Xinh hay đẹp trai không ạ ?- hs2

-Gia thế như thế nào ạ ?- hs3

-TRẬT TỰ !!!- cgiáo hét

-2 em vào và giới thiệu đi – Cgiáo

Cả hai bước vào làm cả lớp ồ lên 1 tiếng to ùng

-Chào các bạn mình tên là Nguyễn Bảo Vy con gái chủ tịch tập đoàn J&K – Vy nháy mắt làm cho tụi con trai lớp này xịt máu mũi hang loạt

-Chào! Nguyễn Hoàng Bảo Nhi – Nó nói lạnh

-Ồ thế bạn k nói gì về địa vị à ? – hs

-Không-Cần-Biết – Nó gần từng chữ

-Chỗ ?- Nó

-À 2 em ngồi ở 2 chỗ trống cuối lớp nhé – cgiaos toát mồ hôi

Vậy là sơ đồ như sau :

(Hấn – Nó) (Vy – Huy)

(Thiên – Trâm)

Về tới chỗ nó chả thèm nhìn mặt ai, cứ thế mà lẩn ra ngủ ngon lành . Hấn thấy vậy cũng chỉ lạnh lùng nghe nhạc tiếp , thỉnh thoảng liếc trộm nhìn nó ngủ . Nhìn nó ngủ mà đáng yêu cực kì. Hấn cũng chả hiểu tại sao 1 hoàng tử của trường như hấn lại nói rất nhiều với cả cười khi gặp nó . Cứ như thế ý nghĩ ấy lãng vãng trong đầu hấn suốt đến khi ra chơi .

6. Chương 6: Bar (1)

Một mỗi , Vy lôi nó xuống căng tin. Nó đang uống sữa thì Thiên- Trâm cùng tụi hấn kéo xuống

-Tụi anh có vinh hạnh được ngồi cùng 2 nàng công chúa đây không ? – Thiên cười làm bao nhiêu đứa con gái trong đó chết ngất

- Mọi người ngồi đi , ghé nhà trường mà – Nó nói, mắt vẫn không rời cốc sữa

- Nhi lớn quá đó e – Trâm cười

- Dạ chị càng ngày càng đẹp đấy, em nhớ chị lắm luôn – Nó cười tươi

- chị cũng nhớ e lắm – Trâm xoa đầu nó

-Tối nay e với Vy đi Bả không? Coi như là tiệc nhỏ chào mừng 2 em trở về Vn – Thiên

-Nhi đi không mày ? –Vy quay sang nó

-, tối nay hẹn mọi người 7h nhé – Nó nói rồi đi lên lớp

-Chồng ơi chắc hôm nay e không đi được rồi, ở nhà em có việc đột xuất – Trâm nói

-, vợ ở nhà cũng được – Thiên cười

-TẠI BAR-

-Ê sao Vy xinh đẹp lâu đến quá ha ? – Huy mong mỏi

-Từ từ nào , vội vàng làm chi – Thiên nói

Hấn thì chỉ nhếch môi, tay thì quay quay ly rượu ở trên tay

1 lúc sau , nó và Vy cũng đến

- Hai chị tới rồi ạ - Quản lí

-, anh Thiên đâu ?- Nó hỏi

- dạ ở trong phòng VIP1 ạ - Quản lí

- ưk em – Nó

Hôm nay nó nổi bật với áo ba lỗ trắng khoác ngoài là áo đen da dài tay kết hợp với quần sooc đen da , chân đi boots đen , cùng 1 số phụ kiện nổi bật

Vy thì diện áo crop top đen cùng quần sooc đen chân đi giày cao gót tay, cổ , tai đeo phụ kiện nổi bật. Trông 2 nàng vô cùng quyến rũ

-Trước cửa phòng VIP1 –

Nó với Vy quay sang nhìn nhau cười ma mị rồi ‘Rầm’ âm thanh khủng khiếp vang dội, hiện giờ cánh cửa dày cộp đã gãy tan tành trước thân hình siêu chuẩn của 2 cô nàng. Và sau bức tường ấy là hình ảnh vô cùng nóng mắt, 3 trai 6 gái ngồi túm tụm với nhau

- Mấy cô cút hết cho tôi – Nó hét

- Đúng là lằng nhằng mà – Vy chau mày

-Anh à con nhỏ kia nó quát em kìa – nhỏ không nghe

‘Chát’ 1 bạt tai đau điếng giáng xuống mặt nhỏ , người tát đó là Thiên

- Mấy cô cút hết cho tôi – Thiên quát

-Hay quá ha, anh quên là mình có vợ rồi à mà con bày đặt – Nó nhấn mạnh từ ‘vợ’

- Hê hê vui xiu mà, các e đừng mach với Trâm nhé – Thiên cười

- Hứ - Nó lườm

Hắn ngồi nhìn nó này giờ bắt giác lên tiếng

-Mấy cô cũng giỏi quá ha, của như thế mà cũng đập gãy được – Hắn nở nụ cười nửa miệng

-Karate đai đen – Nó nói ngắn gọn

- Thôi đến đây rồi thì cùng quây đi nào – Thiên cười

-Em không thích chơi bởi với đàn ông lằng nhằng – Vy nhìn chằm chằm Huy

-E nói tôi đấy hả ? –Huy bực

-Bộ điếc à mà sao không nghe ?- Vy cãi

- Em.....- Huy ửng hòng

- Thôi hạ hỏa đi Vy , mọi người ra ngoài nhảy nào – Nó cười

-Ok – đồng thanh .

7. Chương 7: Bar (2)

Ra đến sàn nhảy, tiếng nhạc xập xình đến chói tai, lúc này bọn hắn và Vy mới để ý nó không có ở đây , đang định gọi thì ‘Vụt’ tiếng đèn tắt cùng với không gian im lặng bao trùm. 5’ sau đèn bắt đầu sang trở lại đặc biệt là ở chỗ 1 cô gái tại vị trí DJ , tiếng nói bắt đầu vang lên

‘Ten, nine, eight, seven, six, five, four, three, two,one, ARE YOU READY’

Tiếng nói đó không ai khác đó là của nó – Bảo Nhi và kèm theo là album DJ của nó lúc còn ở Pháp . Tất cả mọi người ở dưới đều nhìn chằm chằm vào nó với con mắt trái tim to đùng . Vy nhảy tốt lên sàn nhảy, Thiên cũng lên luôn, thấy Vy lên Huy chậm rãi bước theo, từng điệu nhảy của Vy làm Huy suýt ngất . Chỉ có mỗi hắn là không nhảy ,song không ngồi ở bàn mà chạy lại chỗ nó

-Tôi không ngờ là cô cũng có tiềm năng làm DJ í nhỉ - Hắn cười đều

-Tất nhiên , điều đó ai cũng biết hết mà, chỉ có mỗi tên đáng ghét nhà anh là không biết thôi à – Nó lè lưỡi

-Cô.....- Hắn cứng hòng

Kết thúc buổi tối quây tung bùng , ai cũng thoải mái ra về. Thiên thì về trước thăm Trâm , tụi nó cũng định ra về thì tụi hần cứ đòi đưa về thế là 2 nàng lại phải nhảy lên đi cùng 2 tên khó ưa

8. Chương 8: Tỉnh Tò

-Trên xe Vy và Huy-

-Nè anh chạy chậm lại 1 chút không được à?- Vy hét

-Tại em chưa quen thôi, chạy như này mới thích – Huy cười

-Đồ điên – Vy gắt

Huy chẳng thèm nghe, cứ thế nhấn mạnh ga rồi phi đến bờ biển gần đó

-Anh bị thần kinh hả, sao đưa tôi ra đây - Vy tức tối hét toáng lên

-Anh có chuyện muốn nói – Không để Vy nói , Huy nói tiếp – Hình như anh yêu em mất rồi Vy ạ

-Hahahha..- Vy cười toáng lên

-Sao vậy?- Huy khó hiểu

-Anh mà yêu tôi ư, thế yêu được 2 hay 3 ngày, tôi chúa ghét cái loại lăng nhăng như anh – Vy hét

-Em không tin thì tùy, nhưng tình cảm anh dành cho em là thật lòng. Em biết không trong xã hội này đều là giả dối cả , thường thì con gái chỉ đến với người con trai vì tiền bạc, địa vị bởi vậy anh rất ngán ngẩm thể loại đó .Nhưng e biết không lần đầu gặp em a đã có 1 cảm giác lạ , anh rất muốn em cười với anh dù chỉ là 1 lần thôi – Huy nói chân thành khiến Vy khó đỡ

-- Im lặng

-Chính vì cái tính cách tình nghịch của e đã đánh thức a , anh xin thề từ giờ anh chỉ yêu mình em thôi .Vậy nên em làm người yêu anh nhé ! – Huy cười

-Có nhanh quá không, mới quen nhau thôi mà – Vy ngại ngần nói

-Em nghĩ tình yêu bắt buộc phải dựa vào thời gian sao ?- Huy nắm tay Vy

-Vậy thì em đồng ý – Vy cười

-Nhưng mà em nghe nói anh là tay sát gái đó nha , anh mà vợ vẫn là em cho ăn đòn đấy - Vy giơ nắm đấm

-Tuân lệnh em yêu – Huy cười rồi ôm chặt nhỏ, thế là 1 nụ hôn thật ngọt ngào diễn ra lâu dài chứng minh cho tình yêu đậm thắm của họ

9. Chương 9: Khó Chịu

Quay trở lại với hần và nó, sau khi đưa nó về nhà thì hần cứ lì lợm bám theo nó mãi , không thèm về

-Nè sao anh mặt dày quá vậy? Về đi chứ ở đây làm gì ? – Nó chau mày

-Cô có biết tôi đưa cô về nhà đường xá xa xôi ,mệt oi là mệt thế mà có mỗi ly nước mà cô cũng không mời được à ? – Hần nói mà mặt đều đã man

- Hừ, đẩy vào đi – Nó bực tức giẫm vào chân hần rồi bước vào nhà

-Nhà cô cũng rộng rãi ghê ha, giống hệt biệt thự nhà tôi ư – Hần ngấm ngấm xung quanh

-Tôi biết nhà công tử bột đây giàu có rồi, không nhất thiết phải khoe khoang với tôi làm gì đâu – Nó lè lưỡi

-Cô giỏi lắm – Hấn gần từng chữ

-Tôi giỏi từ bé rồi , khỏi khen – Nó lè lưỡi tập 2

Nhìn nó như vậy đáng yêu đã man làm tim hấn đập thành thịch mãi thôi

-Ngồi đó đi tôi lấy nước cho anh – Nói rồi nó bước xuống bếp

Hấn đại rồi ngó nghiêng khắp nơi, bất chợt hấn dừng mắt lại tại 1 khung ảnh nhỏ cạnh bình hoa hồng. Đó chẳng phải là nó sao , phải chính là nó vậy người con trai bên cạnh nó là ai .Lúc này hấn cảm thấy rất khó chịu nhưng nghĩ lại thì hấn cảm thấy mình có vấn đề , tại sao mình phải quan tâm đến nhỏ đó chứ? Tại sao phải khó chịu, chắc điên mất thôi

-Tôi về đây – Hấn thấy nó bước ra thì vội nói

-Ô may quá khỏi cần đuổi anh cũng tự mò về - Nó cười đắc ý

-Đồ chanh chua- Hấn ra về không quên quăng cho nó 1 câu tối mắt

Vừa đúng lúc hấn về thì Vy cũng có mặt tại đó, nhỏ mặt mày hớn hở như trúng xổ số giải độc đắc

-Nè con điên kia mày chưa uống thuốc hả - Nó chau mày

-Mày mới điên ý con điên .Mày biết k Huy mới tỏ tình với tao đấy – Vy cười

-Cái gì??//Thật hả - Nó ngạc nhiên tròn xoe mắt

-Bộ mặt tao giống đùa lắm hả ? –Vy thất vọng

Nó chạy đến sờ trán Vy

-Không nóng, vậy thì không phải sốt , à thế chắc mày bị điên mất tính rồi cưng – Nó vờ hốt hoảng

- Con chấp mạch này, mày không biết thì thôi lúc Huy tỏ tình với tao nghiêm túc lắm, nhìn vào mắt anh ấy tao có thể thấy rằng điều đó là thật lòng – Vy kể lại

-! Dù sao mày hạnh phúc thì tao cũng vui –Nó cười

-Thanks – Vy cười rồi 2 con lại ôm nhau ngủ không biết trời đất là gì luôn .

10. Chương 10: Thăm Ngoại

7h sáng , hôm qua ngủ muộn vì tâm sự về tình yêu của Vy nên là sáng ra tụi nó ngủ nướng chả biết trời đất là gì .

-Áaaaaaa – Vy hét

-Trời động đất hả, hay song thần , thôi chết chắc sập nhà rồi – Nó hét to nhưng chả thèm mở mắt

-Con điên này mày biết giờ là mấy giờ không mà còn dí mắt vào nữa – Vy cốc đầu nó

-Mày hâm ý, giờ mới có 7h mà , Hả 7h aaaaaaa –Nó giờ mới với được cái đồng hồ để nhìn

-Hét gì nữa cô 2 vào chuẩn bị đồ đi học – Vy quát

30' trôi qua nhanh chóng , cuối cùng hai con heo lười cũng chuẩn bị xong mọi thứ . Chạy đến lớp rồi ‘Rầm’ –cánh cửa hiền hòa bị đá bay không thương tiếc

-Này 2 em kia , đã đi học muộn rồi lại còn phá hoại của công, có muốn tôi báo hiệu trường đuổi học không hả - Bà cô quát

Không thèm để ý gì, tụi nó ngênh ngang bước vào mặc cho bà cô đang bốc khói nghi ngút

-2 cô kiaaaaaaa – Sức chịu đựng đã lên đến đỉnh đầu

-Cô ơi, bộ cô hét nãy giờ mà cô không biết thế nào là mỗi mồm ạ - Nó ngoái đầu lại cười đều

-Cô ơi, cô nên cẩn thận đấy không chừng người bị đuổi ra khỏi trường này chính là cô đấy , không tin thì cứ thử - Vy nhếch môi

Bà cô ớn lạnh chỉ biết ngậm mồm , mồ hôi thì tuôn ra như suối chảy rì rào

Vẫn cái điệu ấy, về tới lớp là nó lại quăng cặp sách lên mặt bàn rồi lăn ra ngủ luôn (sang ngủ chưa đủ) . Hắn thì chả hiểu cái mô tê gì cứ nhú mày nhìn nó . Thế là 45' trôi qua yên bình , cả bọn lại kéo nhau xuống căng tin yêu dấu .

-Tại căng tin –

-Vy bé bỏng ơi, em ăn bánh ngọt với sữa nhé, tốt cho da lắm đấy – Huy cười

-Ok anh – Vy cười lại

-Thôi đi 2 bồ , tôi là tôi ngứa mắt lắm rồi đó – Nó nhăn mặt

-Kệ tui tui, KLQ – đồng thanh

-hứ thì thôi . À mà chị Trâm ơi hôm qua ở bar anh Thiên anh ấy- Nó chưa kịp nói hết câu thì Thiên anh tay bịt miệng nó lại –À đâu có gì đâu, con bé này cứ xuyên tạc lung tung không à – Thiên cười trừ

-Không có chuyện gì sao anh phải áp úng , Nhi em cứ nói chị nghe xem – Trâm ngờ vực

-À thật ra cũng không có gì to tát , chỉ là hôm qua ở bar anh Thiên nhớ chị quá cứ gọi tên chị suốt – Nhận được ánh mắt sắc lạnh của Thiên nó chỉ biết nuốt nước bọt nói dối

-Thật không vậy ? –Trâm nghi ngờ

-Thật mà vợ, anh yêu vợ nhất hành tinh hì hì – Thiên ôm Trâm vào lòng

-À mà hôm nay em nói có việc nói với bọn anh là chuyện gì vậy ?- Thiên được dịp đánh trống lảng luôn

-Mình về thăm ngoại đi 2, em nhớ ngoại lắm luôn – Nó cười

-Ok em gái, lâu anh cũng chưa thăm ngoại – Thiên cười

-Ê tao đi nữa nha – Huy giơ tay phát biểu

-Tất cả đi luôn – Thiên cười

-OK – đồng thanh trừu hần

-Phong , ông sao vậy? không muốn đi hả - Vy hỏi

-Tùy mọi người thôi, tôi theo số đông – Hần nói lạnh

-Xí , lại còn bày đặt sĩ diện rơm – Nó bĩu môi

-Cô....- Hần cứng họng luôn

Nó biết hần chuẩn bị xử lí nó nên nhanh chân , bỏ cửa chạy lấy người rồi vọt lên lớp , không quên lè lưỡi chêu chọc hần .

11. Chương 11: Xuất Phát

8h sáng, khi mọi người đã có mặt đầy đủ trên máy bay thì ai nấy mỗi người 1 việc . Vy-Huy thì nói chuyện rôm rả làm ai cũng nhức óc , Thiên-Trâm thì nghe nhạc ngồi tựa đầu vào nhau ngắm mây xanh . Còn riêng nó với hần ngồi gần nhau mà mỗi người 1 việc, nó thì không gì khác là ngủ , hần thì nghe mp3 . Vì nó ngủ mà không có chỗ để tựa đầu nên cứ gật gù mãi thôi, thấy nó như thế thì đặt đầu nó tựa vào vai mình , nhìn nó lúc ngủ mà hần thích ới là thích , cái mặt như con mèo con ý , nhìn chỉ muốn véo cho nó 1 cái vào má cho sướng tay thôi . Bất giác hần cười nhẹ, hần cũng không hiểu nổi chính mình nữa (chắc điên rồi) . Thế là 6h đồng hồ trôi qua , cuối cùng thì tụi nó với tụi hần cũng đến HN yêu thương .

-Nè heo dậy đi , tới nơi rồi – Hần lay lay nó dậy

-Ừm , oáp đến nơi rồi hả , đi thôi – Nó lim dim

6 người k hẹn nhau mà cùng bước xuống đồng loạt làm bao nhiêu người chết ngất vì họ .

* À quên chưa giới thiệu trang phục :

+ Nó hôm nay rất giản dị , chỉ mặc bộ váy trắng dài đến hơn đầu gối , đầu đội mũ xòe nâu , tóc đỏ hất sang 1 bên , chân đi giày búp bê trắng , nhìn cực kì đáng yêu luôn.

+ Vy thì mặc váy lụa màu hồng phấn , xòe ngắn , tóc cột cao , đi giày búp bê hồng trông rất bầy bì

+ Trâm thì mặc áo crop top xanh lam nhạt bó sát , kèm theo chân váy xòe cùng màu áo , chân đi hài đen , tóc tết sam trông đẹp dã man

+ Hấn thì nội bật với tóc bạc kim vuốt gel , áo xám dài tay kết hợp với quần jean rách đen , quàng thêm khăn đen mỏng nhìn đẹp trai kinh khủng

+ Huy diện áo phông đen dài tay, quần jean rách giống hấn , đeo thêm kính râm xanh nhìn lãng tử vô cùng

+ Thiên ăn mặc đơn giản nhất nhưng sức hút thì khỏi chê , áo sơ mi trắng xắn gấu đến khuỷu tay , cài khuy kí cổ , tóc xanh rêu vuốt sững cùng quần jean bó lịch lãm phải gọi bằng bố ấy chứ

Giờ đã biết lí do mà hàng ngàn con mắt sẫm soi vào họ rồi

-Ôi mày ơi em kia xinh như thiên thần ý – n1 chỉ nó

-Búp bê kìa tụi bay – n2 chỉ Vy

-Sao có thể xinh thế chứ - n3 chỉ Trâm

-Trời ơi anh đẹp trai , anh làm người yêu em nhé – n4 nhìn hấn trầm trồ

-2 anh kia lịch lãm quá , không biết có người yêu chưa ?- n5 chỉ Huy với Thiên

Bỏ ngoài tai những lời nói vô bổ nó hét

‘BÀ NGOẠI THĂNG TIẾN’

Cả bo kéo nhau theo chân nó đến nhà ngoại . Đến nơi thì ai nấy cũng rất ngạc nhiên vì nhà ngoại nó thì nhỏ nhỏ xinh xinh, khác hẳn với căn biệt thự của nó . Căn nhà cao 2 tầng , sơn màu ghi xám quanh đề là vườn hoa, cây cối nhìn nhỏ bé nhưng thơ mộng

Thật ra lí do nhà ngoại nó nhỏ bởi vì ngoại nó k thích sống ở biệt thự xa hoa , người hầu kẻ làm tấp nập, ngoại nó chỉ muốn sống giản dị như mọi người . Bởi thế nó quý ngoại nó nhất nhà luôn , vì lối sống của ngoại nó luôn trùng với nó .

12. Chương 12: Ngoại Ơi, Con Đã Về

Đến nơi, ai cũng mệt lử có mỗi mình nó là lon ton như sóc con chạy vào nhà ôm chầm lấy ngoại

-Oa! Ngoại ơi con nhớ ngoại lắm – Nó nói mắt đã rưng rưng

-Bảo Nhi của ngoại, ngoại cũng nhớ con lắm đó, à mà mỗi con về thôi à? – Ngoại nó ôm nó nói

-Dạ vâng, Ba mẹ con cói việc bận không về được, nhưng hôm nay con đi cùng anh 2 và bạn nữa nè – Nó cười

-Ngoại ơi con nhớ ngoại - Thiên nhảy sỗ vào lòng ngoại

-Thằng quỷ này lớn rồi mà như con nít ý – Ngoại xoa đầu Thiên

-Dạ ngoại ơi đây là bạn con – Nó chỉ vào Phong, Huy, Vy

- chào các cháu – Ngoại nó cười hiền

-Ồ thế cháu dâu ta đâu rồi – Ngoại nó tìm

-Dạ chị ấy đây nè ngoại – Rồi nó đẩy Trâm ra

-Con chào ngoại – Trâm cười tươi

-Cháu dâu lại đây nào, xinh quá, ta nghe ba mẹ Thiên nói nhiều về cháu nhưng giờ mới gặp mặt được – Ngoại nó ôm Trâm

-Dạ cảm ơn ngoại – Trâm cười

-Nào mấy đứa ngồi đó đi, để ngoại vào dọn cơm cho mấy đứa nha – Ngoại nó cười

-Để chúng con phụ ngoại – Vy, Nó, Trâm đồng thanh

Cơm nước đã xong, tụi nó ăn uống no nê rồi kéo nhau ra vườn (ngoại nó thì nằm nghỉ trưa)

AI cũng nô đùa vui vẻ, riêng hấn thì đứng quan sát các cử chỉ của nó , trông nó thật hồn nhiên , nụ cười như thiên sứ, ai nhìn vào cũng phải đờ mắt mấy phút và hấn cũng không ngoại lệ . Đang trong tình trạng đờ nặng thì Thiên vỗ vai hấn

-Nè không ra chơi mà cứ đứng đây làm gì vậy ông tướng ? –Thiên hỏi

-Không có gì, chỉ là tao cảm thấy cô em gái Bảo Nhi của mày tính tình thay đổi rất đột ngột, lúc ở trường thì lạnh lùng , vô cảm, còn lúc ở nhà thì tình nghịch như trẻ con vậy – Hấn nói 1 mạch

-, nó là vậy mà, cũng chỉ tại cái quá khứ khủng khiếp đó mà nó đã ít cười hơn mà còn lạnh lùng nữa – Thiên cười nhạt

-Quá khứ khủng khiếp? – Hấn khó hiểu

-À không có gì đâu – Thiên cười nhẹ rồi lại chạy ra nô đùa cùng tụi nó tiếp . Còn riêng hấn thì cứ đứng đờ ra thắc mắc về quá khứ của nó . 1 ngày trôi qua thật nhanh , thế là tụi nó và tụi hấn lại phải chia tay ngoại nó tại đây để chuẩn bị cho ngày một đi học

-Chúng con chào ngoại ạ - Đồng thanh

- chào các con nha , khi nào rảnh lại ghé ngoại chơi nghe – Ngoại nó cười

-Dạ , chúng con chào ngoại ạ, ngoại ở lại giữ gìn sức khỏe nhé – Đồng thanh tập 2 .

13. Chương 13: Quá Khứ Đau Lòng (1)

Sau chuyến đi thì nhà đứa nào đứa đấy lại về . 7h sáng hôm sau đã điểm

-Tại biệt thự ROSE-

-Mày sang ở với Huy thật hả ?- Nó hỏi

-, chút đi học về tao dọn đồ, yên tâm đi cưng, tao sẽ sang thăm mày mà – Vy cười nhẹ

-uk– Nó cười nhạt

-Mày hôm nay sao vậy? Thấy mày buồn vậy mà tao chẳng muốn đi luôn – Vy chau mày

-Không phải do mày đâu, mày đi học đi hôm nay tao nghỉ - Nó buồn

-Mày hăm chắc, mày mà không đi là ổng Thiên la tao chết đó – Vy nói

-Hôm nay là 15/6 đấy , giờ thì mày biết tại sao rồi chứ - Nó lớn giọng

-Nhi tao xin lỗi, tại tao không nhớ - Vy hối lỗi

-Không sao đâu , mày đi đi – Nó cười trừ

-, đến trưa tao cúp tiết về với mày nha – Vy ôm nó

-ok cưng – Nó cố cười

-Tại học viện Star-

Hôm nay không thấy nó đi học ai cũng buồn buồn , nhất là hần. Hần không hiểu tại sao mình lại có cảm giác lo lắng cho nó khi nó không có mặt tại cái ghế cạnh mình .

-Vy à sao hôm nay Nhi không đi học cùng em vậy? – Trâm hỏi

-Đúng đó Vy , sao vậy – Đồng thanh

-Bởi vì hôm nay là 15/6 –Vy buồn

-, vậy mà chúng ta quên mất , con bé chắc đang tủi lắm – Thiên nói buồn

-15/6 ngày hôm nay có gì đặc biệt à ? – Hần hỏi

-Thật ra hôm nay là ngày mà 2 năm trước người con trai nó yêu nhất đã ra đi vì 1 căn bệnh quái ác. Thời gian ấy con bé như người mất hồn, không chịu ăn uống , suốt ngày chỉ ngồi trong phòng khóc . Chính bởi thế mà sau này nó lạnh hơn trước, ít cười hơn , trông bề ngoài nó vui vẻ thế thôi chứ thật ra trong tim nó đau lắm đấy .Haiz cũng đã 2 năm rồi mà nó vẫn chưa thể quên Tuấn Kiệt – Thiên thở dài

-Tội nghiệp con bé , lẽ ra nó phải nhận được hạnh phúc chứ - Trâm nhỏ giọng

-Xin lỗi nha, tạo tội tôi không biết – Huy hối lỗi

-Không sao đâu – Thiên cười nhẹ

-Hôm nay em định về sớm với nó, mọi người đi cùng nhé – Vy nói

- ok- đồng thanh

Hần khi nghe xong Thiên kể thì thấy nhói ở tim, nhói khi biết nó đã từng yêu 1 người, nhói khi biết nó rất yêu đuối . Dần dần hần cảm thấy rằng hình bóng nó đang in sâu trong hần vậy .

-Tại chỗ nó –

Hôm nay nó mặc chiếc váy hồng nhạt dài hơn đầu gối , tóc đỏ hất sang 1 bên , đầu đội mũ xòe màu hồng , chân mang giày búp bê cùng màu với váy . Trang điểm nhẹ nhưng dễ hút hồn người khác . Nó đi đến cửa tiệm hoa mua 1 bó oải hương rồi đi đến 1 ngôi mộ trắng , gần bức ảnh của chàng trai tuấn tú với dòng chữ ‘ HOÀNG TUẤN KIỆT ‘

· giới thiệu quá khứ 1 chút :

(Lúc nó và Kiệt yêu nhau thì 2 người ở trên ngôi mộ được đặt tại mảnh đất này , sau 1 t/g thì nó chuyển về Pháp để quên đi mất mát và giờ là lúc nó trở về) .

14. Chương 14: Quá Khứ Đau Lòng (2)

Đi đến ngôi mộ nó đặt bó hoa xuống , rỏ thấp 1 nén nhang

1 giọt, 2 giọt, 3 giọt , phải là nó đang khóc

-Anh à , em về rồi đây, em xin lỗi vì giờ mới có thể thăm anh được . E vô tâm quá phải không anh ? Nhưng cho dù là vậy thì cũng không thể bằng anh được , anh xấu xa lắm , anh đi mà bỏ lại em 1 mình vậy hả ? Anh có biết em đau lòng lắm không ? Không hôm nào là em yên giấc được , tâm trí luôn nghĩ về anh vậy mà anh làm gì, anh bỏ rơi em , em lạc long lắm anh biết không ? –Nó vừa nói vừa khóc

Được 1 lúc thì tội hần cũng đến , trên tay mỗi người là 1 bó oải hương , từng người 1 đặt bó hoa xuống và thấp 1 nén nhang

-Nhi à! Đừng buồn nữa , mạnh mẽ lên em làm được mà – Thiên ôm nó vào lòng

-Tội tao luôn bên mày – Vy ôm nó

-Đúng đó tội chị luôn bên em mà Nhi – Trâm vỗ lưng nó an ủi

-Phải cố gắng vượt qua nỗi đau nhé – Huy xoa đầu nó

-Thôi , cô nín giùm tôi cái đi , mặt mũi tèm lem nước mắt rồi kìa, anh ấy mà có nhìn thấy thì có cười được không hả ? – Hấn lấy giấy lau cho nó

-Cảm ơn mọi người nhiều lắm – Nó nhìn mọi người cảm động , nước mắt lại rơi

-Đã bảo là không được khóc rồi mà con heo này – Hấn chêu nó

-Phì – Cả bọn phì cười vì câu nói của hấn

Nhìn ngóai một lần cuối, nó cùng mọi người ra về .

Lúc đi đến mộ nó đi bộ nên giờ phải đi chung xe với hấn (Thiên –Trâm) (Huy- Vy)

Trong xe nó và hấn

-Cô không sao chứ? – Hấn lo lắng nhìn nó

-Tôi không sao , dù sao thì cũng cảm ơn anh nhé vì đã giúp tôi đỡ buồn hơn- Nó cười

-Không có gì, à mà cô có muốn đi đâu không ?- Hấn nói

-Trại trẻ mồ côi DN – Nó nói

-Cô tới đó làm gì ? – Hấn thắc mắc

-Anh cứ đến đó đi – Nó nói

- ư - hấn trả lời

15. Chương 15: Nụ Cười Trở Lại

-Tại biệt thự của Thiên –

-Nhi với Phong đâu nhĩ - Huy hỏi

- nhĩ vừa mới ở đằng sau mà – Vy thắc mắc

-Chắc là về nhà rồi đấy – Trâm đoán mò

-Chắc nó đang cùng Phong đi đến 1 nơi nào đó cho khuây khỏa đó, nó luôn thế mà – Thiên cười

-Ồ vậy hả? Thế thì vào nhà thôi – Trâm cười

-Honey à, mình vào luôn đi –Huy nhìn Vy cười gian tà

-Honey này – Vy cốc đầu Huy

-UI da đau quá – Huy rên rỉ

-Cho chữa – Vy hất mặt

-Rồi anh xin lỗi được chưa – Huy nhăn mặt

-Hi – Vy cười đều

-À bao giờ mới dọn qua nhà anh vậy ? – Huy hỏi

-Chắc là mai, hôm nay em bận báo với con Nhi rồi – Vy cười

-Ok vào nhà chơi thôi vợ - Huy cười típ mắt

-Chỗ nó và hấn –

Hiện tại con siêu xe Lambogini xanh dương của hấn đang đậu trước cổng trại trẻ mồ côi DN theo chỉ dẫn của nso .Vừa bước vào đến cổng thì 1 lũ trẻ đã vây quanh nó và hấn

-A chị Nhi em nhớ chị lắm đấy – bé 1

-Sao dạo này chị không đến chơi với tụi em vậy ? – Bé 2

-Các bé à, do chị có nhiều việc nên không tới thăm các bé được , à mà cô Chi có khoẻ không mấy đứa – Nó cười

-Dạ cô Chi khoẻ lắm chị ạ, cô cũng nhớ chị lắm đấy – bé 4

-À chị ơi anh đẹp trai này là người yêu chị hả? – Bé 1 chỉ hần

Nghe để đây thì tim nó đập thình thịch còn hần thì đang nở hoa trong người

-, anh là bạn trai của chị Nhi – Hần cười

-Nè sao anh nói kì vậy? – Nó chau mày

-Tôi thích ờ - Hần cười đều

-Đồ điên – Nó quăng cho hần 1 câu tối mặt rồi lè lưỡi với hần để chạy ra chơi với lũ nhóc .Nhìn nó cười , vui đùa cùng trẻ con làm tí hần đập lệch nhịp . Bất giác hần cười tươi , lâu lắm rồi hần mới được cười tươi như vậy . Hần nghĩ thầm ‘ Có lẽ anh thích em rồi cô bé ‘ . Đến lúc nó vui đùa thỏa thích với lũ trẻ thì hần đưa nó về . 1 ngày lại kết thúc bằng những nụ cười hồn nhiên đằng sau những giọt nước mắt .

16. Chương 16: Nữ Sinh Thanh Lịch

Kể từ ngày về đến giờ , nó luôn tìm được tại đây niềm vui, niềm hạnh phúc . Nhưng không dừng lại ở đó, mà phía trước vẫn còn nhiều song gió phong ba .

-Tại học viện Star-

Hôm nay là thứ 6 , vẫn như ngày nào chúng nó lại phải vác cái xác nặng nề lết vào lớp . Mỗi đứa 1 kiểu (ngủ, ăn, nghe mp3, onl Face , ...) ồn ào hết sức không khác gì cái chợ . Bà chủ tịch của lớp bước vào , không hiểu sao hôm nay bà này giọng ngọt sớt như mật ong .

-Các em trật tự nào – Bà ta nói nhẹ

-.....- Cả lớp vẫn thế

-TRẬT TỰ !!! – Sức chịu đựng cũng có giới hạn của nó thôi , bà ta hét

Lúc này cả lớp mới đỡ ồn nhưng không phải là im hần

-Tháng 6 này nhà trường mình có tổ chức cuộc thi NỮ SINH THANH LỊCH - cả lớp có ai tham gia không ? – Cgiáo nói (gọi ngọt 1 chút)

-Dạ thưa cô hay là để 2 bạn học sinh mới vào tham gia đi , để xem tài năng như thế nào – hs1

-Đúng đó cô – hs2

-Vậy Vy với Nhi đi nhé – Cgiáo

-Thưa cô chắc Nhi không đi được đâu ạ - Thiên phát bểu

-Em đồng ý –Nó nói

-Em ghét mấy vụ này lắm mà sao lại đồng ý vậy ? – Thiên hỏi

-Thử 1 lần xem sao – Nó nháy mắt

-Em đồng ý – Vy

-Cô ơi em muốn chị Trâm đi thi nữa được k cô?- Nó thưa

- vậy Trâm em có ý kiến gì không ?- Cgiáo

-Em đồng ý – Trâm cười

-Được rồi ! Nếu lớp ta thắng thì sẽ được 1 chuyến đi Nha Trang – Cgiáo

-Vây thì tốt rồi, du lịch thì còn gì bằng – Vy cười tươi làm Huy xao xuyến

-Tại căng tin –

-Nhi ,em định chuẩn bị tiets mục gì vậy, có cần bon anh giúp không ? – Thiên hỏi

- đúng đó tiết mục gì vậy ? - Huy cũng tò mò

-THIÊN CƠ BẤT KHẢ LỘ - Ba nàng đồng thanh làm 2 người kia suýt té ghế

Hắn nghe xong cũng phải bật cười vì độ phát âm cùng lúc siêu chuẩn của tụi nó . Được 1 lúc thì nó ra sau trường, tựa đầu vào gốc cây mà nghe nhạc , nghe tiếng bước chân nó nói – Ai, ra đi

-Là tôi – LyLy

*LyLy con gái chủ tịch tập đoàn D&D –chuyên về ngành du lịch , thuộc tầm kiểm soát của nhà nó , yêu hắn và bám theo hắn mấy năm nhưng k được kết quả gì .

-Có việc gì?- Nó nhếch môi khinh bỉ

-Tôi muốn solo với cô, sắp tới có cuộc thi NỮ SINH THANH LỊCH , nếu cô thắng thì tôi sẽ làm theo 1 điều cô yêu cầu còn nếu cô thua thì tránh xa anh Phong ra và đừng bén mảng đến trường này nữa – LyLy lớn giọng

-Cô ăn nói phải giữu mềm giữu miệng, co có biết là tập đoàn nhà cô đang nằm trong kiểm soát của nhà tôi không ? Nhưng thôi , tôi sẽ không hèm hạ thế đâu , cạnh tranh công bằng ok – Nó nhếch môi rồi bước lên lớp

-Cô cứ chờ xem , tôi không dễ dãi từ bỏ đâu – LyLy lẩm bẩm .

17. Chương 17: Chiến Thắng (1)

Kể từ ngày đó tụi nó lao đầu vào luyện tập . Tụi nó chuẩn bị 2 tiết mục : 1 bài hát tam ca và 1 bản piano do nó trình bày . Tụi hắn thì tò mò , luôn đến phòng tập luyện của tụi nó để xem nhưng kết qur đều bị đuổi về không thương tiếc . Thế là ngày 20/6 cũng đến , cuộc thi vô cùng náo nhiệt .Được 1 lúc thì MC lên tiếng :

-Xin chào mọi người , tôi là Phạm Văn Khánh –MC của chương trình .Xin giới thiệu bộ phận ban giám khảo gồm có : Hiệu trưởng , phó hiệu trưởng, tổng phụ trách . Thời gian đã điểm tôi xin tuyên bố CUỘC THI NỮ SINH THANH LỊCH chính thức bắt đầu !

Mở màn là các tiết mục sôi động của các khối 8,9,10 nhận được sự cổ vũ nhiệt tình của khán giả . Và giờ là tiết mục của lớp 11b – lớp của nhỏ LyLy . Nhỏ mặc 1 bộ đồ màu đỏ ôm sát người , nhìn rất chi là thiếu vải , đi lên sân khấu nhảy uốn éo như con rắn làm bọn con trai ở dưới rã rọt rờn rờn . Kết thúc phần thi máu lửa của nhỏ thì cũng đến tiết mục của lớp nó , và là tiết mục cuối cùng . Tiếng nhạc của ca khúc ‘Sống như những đóa hoa ‘ đã vang lên , từng nàng công chúa bước ra . Đầu tiên là Trâm , hôm nay cô mặc chiếc váy hồng cúp ngực , tóc xõa , chân mang giày búp bê cùng àu với váy , trên tay là bó hoa hồng vàng tươi rồi bắt đầu hát những cau hát đầu tiên :

‘Tôi từng mong đời trôi thật nhanh

Để cho lòng tôi nhẹ với sầu đau

Ngỡ như trên đời, thiếu những nụ cười

Muộn phiền giăng lối khắp nơi

Tôi từng mong tôi không là tôi

Tôi từng mong tôi giống bao người

Để sống thanh thoi

Sống như tôi vẫn mơ

Khán giả ở dưới đơ toàn tập khi nhìn thấy Trâm rồi lại còn ‘Ồ lên 1 tiếng làm Thiên sôi máu

-Vợ mình đẹp quá cũng khổ cơ – Thiên bực

-Thôi đi ông ơi – Huy cười đều

-Lớn rồi mà như trẻ con – Hấn kháy đều

Sau Trâm thì Vy cũng bước ra với bộ váy vàng lụa , tóc xoắn chân mang giày búp bê cùng màu với váy và trên tay là bó hoa hồng xanh rồi ngân nga câu hát :

“Và rồi tôi nhận ra

Rằng trong trái tim này

Là tình yêu vô bờ

Và đầy ấp ước mơ

Và rồi tôi nhận ra

Rằng những khó khăn này

Càng làm tôi thêm yêu cuộc đời

Và thấp sáng niềm tin trong tôi

Cả trường hò hét điên đảo, Huy cũng phải xịt máu mũi vì Vy cô bấy bề đã man . Huy nhìn Vy chăm chăm, không chớp luôn rồi miệng cứ lẩm bẩm ‘Vy ơi em là tiên nữ sao ?’

18. Chương 18: Chiến Thắng (2)

Cuối cùng là nàng thiên sứ của chúng ta bước ra , nó hát câu điệp khúc :

“ Và tôi sống như đoá hoa này

Toả ngát hương thơm cho đời

Sống với nỗi khát khao rằng

Được hiến dâng cho cuộc đời

Hôm nay đâu có gian nan

Thì ngày mai là ngày tươi sáng hơn

Tôi sẽ viết nên câu chuyện của cuộc đời riêng tôi.”

Nó giản dị nhất trong 3 người nhưng về độ đáng yêu , xinh xắn thì không ai bằng : áo sơ mi trắng cài khuy kín cổ , kết hợp với chân váy ren màu đen , chân đi giày đế bánh mì trắng đen, tóc xoắn , trên tay nổi bật là bó hoa hồng đỏ rực . Khán giả phía dưới nhìn thấy nó thì đều chết ngất vì vẻ bấy bì của nó

-Nhi ơi , AYE –hs1

-Xinh quá đi mất – hs2

Riêng hấn nhìn thấy nó bước ra thì đơ người mấy phút , tim đập thành thịch , nó quá xinh đẹp . Hấn cứ ngồi lẩm bẩm ‘ Em có cần phải đẹp thế không ?’

Bài hát kết thúc 3 nàng còn khuyến mại cho khán giả ở dưới nụ cười thiên thần làm ai lấy đâu chết lâm sàng . Phần thi tiếp theo là bản piano do nó đàn . Ở bài hát vừa rồi sôi động, nồng nàn bao nhiêu thì bản đàn này lại trầm xuống bấy nhiêu . Bước đến cây đàn piano với chiếc váy ren trắng , chân đi giày búp bê cùng

màu , tóc đeo nơ , nó làm khan giả ngất hết . Nó bắt đầu đàn những giai điệu của bài ‘ Time To Love ‘ (phiên bản buồn) . Từng ngón tay thon dài của nó lướt nhẹ trên từng phím đàn làm tim ai nghe cũng phải xao xuyến . Kết thúc bản đàn , nó đứng dậy cúi chào mọi người rồi 1 giọt nước mắt đã lăn dài trên má nó từ lúc nào . Nó khóc vì đây chính là bản đàn mà Tuấn Kiệt đàn cho nó nghe lúc nó buồn , nhìn nó khóc khan giả bắt đầu thẫn thờ

-Sao vậy nhỉ ?- n1

-Trời ơi khóc mà cũng đẹp nữa – n2

-Thiên sứ chảy nước mắt –n3

MC lúc này bắt đầu mới lên tiếng phá tan bầu không khí trầm lắng

-Đã có kết quả trên tay tôi , trong ngày hôm nay có 2 lớp nhận được số lượt bình chọn cao nhất , đó là 11b và 11a –MC

-Tôi xin công bố số lượt bình chọn của khan giả cho tiết mục của lớp 11b, Phạm LyLy với 22,6% -MC

-Và giờ là số lượt bình chọn của khan giả cho lớp 11a với từng người là :

+Thùy Trâm : 31,5%

+Bảo Vy : 32,1%

+Bảo Nhi : 60,2 %

Vậy là lớp chiến thắng là 11a và danh hiệu Nữ sinh thanh lịch của trường đã thuộc về NGUYỄN HOÀNG BẢO NHI lớp 11a –MC

Ba đứa tụi nó không tin vào tai mình, vui sướng ôm chầm lấy nhau

-Tại phòng thay đồ -

-Tôi thua rồi cô ra điều kiện đi – Nhỏ Lyly

-Cút khỏi trường này – Nó nhếch môi

- Hừ , cô cứ đợi đấy – Nhỏ ôm cục tức mà bước đi

Buổi thi kết thúc vẻ vang

19. Chương 19: Nha Trang

Hôm nay là ngày tụi nó được đến Nha Trang- phần thưởng của cuộc thi. Khác với mọi ngày, hôm nay nó dậy sớm đột xuất , theo sau nó 10’ là Vy . 2 đứa chuẩn bị đồ đạc rồi nhanh chóng ra lấy xe . Nhưng bất ngờ là tụi hần lại đứng trước cổng chờ tụi nó từ bao giờ . Thấy tụi nó bước ra, tụi nó chỉ biết trố mắt nhìn vì mức độ ăn mặc giản dị của tụi nó .

Nó mặc áo thun trắng đơn giản kèm theo bộ yếm bò xanh, chân đi giày đế bánh mì xanh bò , tóc xõa đầu đội mũ xòe trắng nhỏ, mặt mộc. Vy thì mặc váy trắng lụa mỏng , chân đi hài trắng, tóc cột cao , mặt mộc luôn . Tuy giản dị nhưng vẻ độ xinh xắn đáng yêu thì không ai bằng được .

Tụi hần nhìn tụi nó mà xuýt rơi mắt ra ngoài

-Nè nhìn gì nữa , giờ tụi tui đi xe 2 anh hử ? – Nó nói

-Ồ -Hần

-Vậy thì tui đi với ...- Nó đang nói thì hần chặn họng – Cô đi với tôi

-, dù gì tôi cũng không muốn phá nát cái không gian riêng tư của 2 người họ đâu – Nó kháy đều

-Con kia, không gian riêng tư gì hử ?- Vy quát

-Thôi cho con xin 2 má, lên xe cho con nhờ - Hần can

-Trên xe Huy – Vy –

-Chồng ơi chậm thôi – Vy nói

-Ok vợ - Huy cười

-Vợ hôm nay xinh quá – Huy khen

-Chuyện – Vy hất mặt

-Trên xe nó- hần-

1 khoảng im lặng diễn ra dài lâu , 1 lúc sau hần mới lên tiếng phá tan cái bầu không khí ấy .

-Cô không khóa à ? – Hần nhìn nó

-À ờ không sao – Nó cười trừ

-Hôm nay trông cô đáng yêu đấy- Hần cười

-Cảm ơn anh – Nó nói

Tới nơi, cô giáo điểm danh 1 lượt rồi dẫn chúng nó đến khách sạn đặt phòng

Danh sách pong như sau :

(Nó – Vy) (Hần –Huy)

....._.....

.....-.....

.....

Tụi nó kéo nhau vào phòng .Tối đến thì Vy chưa gì đi chơi với Huy , lẽ ra nếu buồn thế này là nó sẽ chạy sang chơi với Trâm nhưng mà do nhà Trâm có việc bận , không thể đi được , Thiên không có Trâm ddi cùng nên cũng ở nhà luôn . Giowf chỉ còn mỗi mình nó, buồn quá, nó xuống biển dạo chơi . Đi đi lại lại true đùa từng đợt sóng , chốc lát lại ngồi thẩn thờ nhìn biển . Nó lấy điện thoại ra vào mục ‘MY VIDEO’ để tìm thứ gì đó .Không lâu sau, 1 đoạn phim được hiện lên . Tại 1 bãi biển lớn, 1 chàng trai tuấn tú đang nô đùa cùng một cô gái xinh đẹp trên bãi cát trắng mịn . Chàng trai ôm cô gái vào lòng hét lớn ‘ BẢO NHI AYE’ . Cô gái cũng hét thật to ‘ EM CŨNG VẬY’ , phải đây là đoạn phim lúc nó cùng Tuấn Kiệt quay khi 2 người đi chơi ở bãi biển Nha Trang này . Nhìn cảnh này nó không kìm được nước mắt , từng giọt nước mắt nóng hổi cứ thế mà đua nhau chảy trên bờ má xinh xinh củ nó . Từ đằng sau, 1 chiếc khăn đưa đến trước mắt nó, không ai khác chính là hần

-Cô sao vậy ? – Hần lo lắng

-KHông sao , mà sao anh ra đây? – Nó lau nước mắt nói

-Trên phòng chán quá nên xuống đây hóng mát ỹ mà . Hính như nơi đây gắn liền với cô bởi 1 kỉ niệm đẹp khó quên phải không? – Hần nhìn nó

- 1 kỉ niệm đẹp – Nó thẩn thờ nhìn biển

-Với Tuấn Kiệt ? – Hần nói, giọng trầm xuống

- , mà thôi cũng muộn rồi tôi lên phòng ngủ trước đây , anh ngủ ngon nhé- Nó cười

- , chúc ngủ ngon- Hần cười

Đợi đến lúc nó đi rồi hần thở dài , đưa con mắt vô hồn hướng về biển và nói nhỏ ‘Em đừng thế nữa , em có biết mỗi lần nhìn em khóc mà lòng tôi đau lắm không ? ‘ .

20. Chương 20: Kỳ Nam Trở Về

Tại Nha Trang chúng nó rất vui , được ăn đồ hải sản, được tắm biển ,... thỏa thích . Chuyến đi kết thúc nhanh chóng , tụi nó lại phải vác xác đến trường .

‘tùng, tùng , tùng ‘ 3 tiếng trống quen thuộc vang lên , ai nấy vào lớp đều bỏ sách vở ra chuẩn bị học còn riêng tụi nó với tụi hấn thì mỗi người 1 việc mà làm , chẳng ai quan tâm ai . Hôm nay khá chán , nó mở tin tức hot ra xem thì đập vào mắt nó là dòng chữ ‘ CA SĨ KỲ NAM ĐỘT XUẤT TRỞ VỀ ĐỂ TÌM BẠN GÁI ‘ , đọc đến đây mặt nó xanh lét .

-AAAAA – Nó hét ới sức công phá dã man

-Cô bị điên à ? Thằng hét tai tôi rồi- Hấn bực

-Anh im ngay cho tôi – Nó quát

-Anh 2 , anh đặt giúp em 1 vé máy bay sang Pháp nha , hoặc giúp em trốn ở đâu đó đi – Nó nhìn Thiên khẩn cầu

-Sao thế về được mấy tuần mà nhớ ba mẹ rồi à ?- Thiên cười

-Em không đâu , nè anh coi đi – Nó nói rồi đưa Ipad cho Thiên

-Hahahahah hóa ra em sợ Kỳ Nam hả ? – Thiên cười

-Anh còn cười được hả ? – Nó hét

-Anh không đặt vé máy bay đâu? Kỳ Nam mà gặp em chắc nó vui lắm – Thiên cười mà mặt gian gian

-2 không giúp thì đừng chê em – Nó quát rồi lấy cặp bỏ về

- Kỳ Nam là ai vậy ? – Vy và Huy hỏi

-Là bạn của nó ở bên Mỹ - Thiên nói

-À Vy, em là bạn thân của nó sao em không biết Kỳ ? – Thiên thắc mắc

-Nó chẳng bao giờ kể với em cả, mà nếu nó có đi chơi riêng cùng ai nó cũng chẳng rủ em – Vy tủi

-Khổ thân tóa , anh thương – Thiên xoa đầu Vy nói ngọt

-Nhưng sao cô ta phải sợ gã đó chứ ? –Hấn tò mò

-Thật ra thì, nó chơi thân với Kỳ Nam ở mức độ bạn bè thôi, nhưng mà Kỳ Nam thì lại thích nó nên luôn bám theo nó và tìm mọi cách để tán tỉnh nó , thế nên nó mà thấy Kỳ Nam bám theo là xanh mặt – Thiên vừa nói vừa cười

-Thì ra là vậy – Trâm gật gù

-Con bé khổ rồi – Thiên cười đầy ẩn ý

Hấn ngồi nghe xong thì rất bực bội, hấn không muốn ai tranh giành nó với hấn cả . Hấn muốn tỏ tình với nó sớm thôi nhưng mà mỗi lúc ở bên nó, hấn cứ bối rối , ngại ngùng , chỉ biết im lặng cạnh nó thôi .

-Ngày hôm sau tại học viện Star-

1 chiếc mũ trần đen nhoáng hạng xịn, đậu ngay giữa sân trường , bước ra là 1 chàng trai khôi ngô, tuấn tú

-Kia có phải ca sĩ Kỳ không vậy ? – hs1

-Đúng Kỳ rồi , trời ơi thần tượng của đời em – hs2

- Anh ơi em xin chữ kí – hs 3

Thế là cả sân trường nhốn nháo cả lên đòi chụp hình chung với xin chữ kí làm Kỳ nhưc cả óc , anh phát tay ra hiệu cho vệ sĩ cản người hâm mộ lại rồi bước nhanh đến phòng hiệu trưởng trước hàng ngàn con mắt hình trái tim đang đổ dồn về phía mình.

21. Chương 21: Kỳ Nam Trở Về (2)

‘Cạch’ cánh cửa mở ra nhẹ nhàng .

-Con chào bác – Kỳ cười nhẹ

- hử con, sao lại về vậy ? – HT

-Dạ con kiểm Nhi – cười hiền

-Nhi nó học lớp 11a đấy- HT

-Dạ con cảm ơn bác nha- cười tươi

-À mà này, con tới đây là phải học đó nhé, đặc biệt là đừng làm cho nữ sinh trường ta phải vào viện vì con nhé- HT cười đều

-Dạ vâng con biết mà , con chào bác con đi – cười trả

Từ phòng hiệu trưởng bước ra Kỳ cứ cười sằng sặc , miệng thì lẩm bẩm ‘ Nhi ơi em chết chắc’

-Tại lớp 11a –

Cô giáo bước vào , cả lớp nhốn nháo như cái chợ .

-Im lặng, hôm nay lớp ta có học sinh mới – cô giáo nói

-Trai hay gái ạ? – hs1

-Đẹp không ạ?- hs2

-Gia cảnh thế nào ạ ? – hs3

-Im hết đi – Nó hét thay cô giáo , tại vì đang ngủ mà chúng nó cứ làm ồn, cả lớp im luôn

-Em vào đi – Cô giáo hướng ra ngoài cửa nhìn với con mắt hình trái tim

-Xin chào, tôi là Nguyễn Kỳ , mong các bạn giúp đỡ nhiều nha – khuyến mại cả lớp nụ cười tỏa nắng , làm cho cả lớp cũng say nắng luôn (trừ tụi nó tụi hần)

-Anh Kỳ ngồi chỗ này nè - ns1

-Anh cho em xin chữ kí với – ns2

-Im lặng hết đi, ơi em kí cho cô vào sổ nhé – Cô giáo chìa quyển sổ tr’c mặt

-Dạ thật ra mình đến trường để học nên về vấn đề công việc nên gác lại 1 bên , mong các bạn và cô thông cảm- nói

-Dạ cô ơi em có thể tự chọn chỗ được không ạ ? – nói

- à em chọn đi – Cô giáo còn đang phê

Ở chỗ nó , nó chả thèm để ý trời đất gì, cứ thế mà lăn ra ngủ

-Mình ngồi đây nhé- cười

-Thằng nào đấy, đã bảo là lúc bà ngủ là không được phá rồi mà , muốn chết hả? – Nó nói mà mặt cứ căm xuống bàn

-Thằng này nè – cười đều

-AAAAA – Nó hét

-Bảo Nhi à , anh nhớ em lắm luôn – ôm chầm nó trước bao nhiêu con mắt ngạc nhiên tột độ

-Bỏ ra, a điên à? Anh ngồi chỗ khác đi ở đây có người ngồi rồi – Nó nhăn nhó

-Kệ, à mà bạn gì ơi, cho tôi ngồi đây nhé – cười

-Không – Hấn buông ra 1 câu làm tối sầm mặt

- Hừ, thì thôi – bực bội ngồi vào bàn trống gần bàn nó . Còn nó thì cứ cười như điên vì tác dụng câu nói của hấn .

22. Chương 22: Không Là Gì Cả

Hết tiết học , chúng nó kéo nhau xuống căng tin, nó cũng nằm ngoài số đó, đang định xuống thì Kỳ Nam kéo tay nó lại .

-Em về mà không báo cho anh biết 1 tiếng , anh tìm em loạn lên đây – Kỳ Nam nhăn nhó

-Kệ anh, chẳng phải giờ anh về rồi còn gì nè – Nó bĩu môi

- , anh nhớ em lắm luôn ý – Kỳ Nam ôm nó chặt đến ngẹt thở

-E hèm , lớp học nhá chứ không phải là công viên để tỏ tình đâu nhá – Hấn vừa nói vừa kéo nó ra khỏi tên cà chớn kia

-Chả sao, bạn gái tôi , tôi có quyền- nói rồi lại kéo nó vào lòng

-Bạn gái cái đầu heo nhà anh ý – Nó vùng tay ra – Ngôi sao nổi tiếng mà cứ như trẻ con ý – Nó đi được 1 đoạn thì ngoái đầu lại nói

Bước đi 1 cách thản nhiên mà không để ý có 2 ngọn lửa đang bốc cháy dữ dội nhìn nhau .

-Tại căng tin –

-Vy há miệng ra nào – Huy đưa miếng bánh ngọt lên miệng Vy

-A – Vy há miệng

-Ngon hông? – Huy cười

-Có hì hì – Vy tựa đầu vào Huy

-Vợ yêu dấu ơi, em uống gì ?- Thiên nhìn Trâm trêu mếu

-Nước khoáng nhé chồng yêu – Trâm cười

-Ok vợ , của vợ nè – Thiên giờ chai nước trước mặt Trâm

-Thank chồng – Trâm cười

Đây chính là viễn cảnh hạnh phúc của 2 cặp đôi này , trông họ thật hạnh phúc , chẳng bù cho 3 người kia , ngồi ăn mà cứ gay cấn ngang phim trường

-Bé Nhi à em uống sữa đi nè – đưa cốc sữa ra trước mặt nó

-Anh làm như em là con nít lên 3 hông bằng – Nó phồng má đáng yêu

-Cái má của em tốt nhất là để lại như ban đầu đi, không thì đừng trách anh không khách sáo nhé – Kỳ Nam nhìn nó gian tà

-Phiền phức – Nó nhăn mặt

-Cô ăn bánh ngọt đi nè – Hấn đưa đĩa bánh ra tr'c mặt nó

-Nhi , không được ăn đâu nhé cẩn thận có độc –Kỳ Nam can

-Hahahahah – Nó cười phá lên – 2 người giờ không 2 đứa trẻ con đòi mẹ ý – Nó cười to hơn

-Hahahahhaahhah – 2 cặp kia nghe thế cũng cười phá lên

-BẢO NHI – đồng thanh hấn-

Đang vui thì con nhỏ Lyly không biết lịch sự đi đến chỗ hấn

-Anh Phong em ngồi đây với anh nhé- Nhỏ ổng ọ

-Mặt dày quá ha, cô không biết đánh vần chữ ‘ GIỮ LỜI HỨA ‘ à? – Nó nhếch môi

-Tôi chả làm gì phải giữ lời hứa với cô cả, mà cô không có quyền cản tôi, bởi vì cô và anh Phong không là gì của nhau cả - Nhỏ nói mỉa mai

-Uk, đúng rồi tôi đâu là gì đâu bởi thế nên tôi sẽ khoan dung để bố thí cho cô chỗ ngồi giúp cô tán tỉnh trai đẹp nha – Nó khinh bỉ nhìn nhỏ rồi quay đi , hiện tại nó đang đau lắm, nhói ở tim , nó tự nhủ với bản thân mình ‘mình đâu là gì của anh ta đâu’ nó cũng tức hần vì hần cứ im lặng không nói lấy 1 lời . Ôm niềm trọn cảm giác đau nhói, nó bước đi thật nhanh

-Nhi chờ anh với – Kỳ đuổi theo nó

-Anh à... - Nhỏ Lyly chưa kịp nói gì thì hần quát – Câm và cút

-Sao anh... - Nhỏ nói

-Cô có muốn ra đường làm ăn mày không ?? – Hần quát

Nhỏ nghe vậy thì đen mặt rồi chạy đi

-Có chuyện gì vậy? – Thiên hỏi

- Không có gì – Hần nói

-, mà Nhi với đâu ? – Vy hỏi

-Đi rồi – Hần trả lời nhưng trong lòng buồn lắm

-Uk, lên lớp thôi – Thiên nói .

23. Chương 23: Làm Anh Trai

Tiết 2 đã đến , trong giờ học bỗng điện thoại nó reo bản ‘I KNOW’ , hần cứ thắc mắc , sao nó phải cài nhạc chuông buồn như vậy làm gì , trong khi nó hồn nhiên lắm mà .

-Alô , Nhi nghe – Nó nói

-Nhi hả con, mẹ nè , con về đó khỏe không ? – Mẹ nó nói

-Dạ con khỏe, mà ba đâu rồi mẹ ? – Nó nhớ đến baba

-Ba con đi công tác ở Bỉ rồi, tuần sau mới về cơ – Mẹ nó nói buồn

-Thế ạ , vậy để khi nào con sang với mẹ nha, à mà mẹ nói chuyện với anh 2 nhé – Nó cười

-Thôi, nói chuyện với nó làm gì, nó có quan tâm mẹ đâu, ở mà không thèm gọi điện hỏi thăm mẹ hay ba gì cả . Con chuyển máy để mẹ nói chuyện với chị dâu đi – Mẹ nó nóng lòng

-Dạ vâng mẹ chờ con chút – Nó nói rồi thì đưa đt cho Trâm

-Dạ cháu chào bác , bác với bác trai có khỏe không ạ ? – Trâm hỏi thăm

-.....- Mẹ nó

-Dạ, con hứa sẽ chăm sóc tốt anh ấy tốt ạ - Trâm khẽ cười

-.....- Mẹ nó

-Dạ vâng con chào bác – Trâm cười rồi cúp máy

-Mẹ nói gì với em vậy vợ - Thiên tò mò

-Bí mật – Trâm cười

Xong xuôi mỗi đứa lại việc ai người ấy tự làm , than ai người ấy tự lo, thế lại hết buổi học . Kỳ thì bám theo nó về tận nhà, hẳn thấy thế bực lắm nhưng biết làm gì được, đành phải ôm cục tức về .

-Anh về đi , ở đây làm gì nữa vậy – Nó nhăn nhó

-Sao em cứ đuổi anh nhỉ, anh ở đây không về luôn đây – giận dỗi

-Em chịu anh luôn – Nó cười

-Nhi à, em biết đây là lần thứ bao nhiêu anh tỏ tình với em không , anh yêu em Nhi à vì vậy hãy đón nhận tình cảm đó và làm người yêu anh nhé – nắm tay nó

-Kỳ Nam anh biết rõ câu trả lời mà , anh là ca sĩ nổi tiếng được nhiều người ái mộ . Bởi thế anh nên chọn 1 người phù hợp với anh hơn , đừng cố chạy theo 1 con nhỏ như em nữa , anh sẽ mệt đấy – Nó nhìn ái ngại

-Nhưng ...- chưa kịp nói hết câu thì nó nói – Anh hãy làm 1 người bạn thân hoặc anh trai em nhé –Nó cười

-, vậy chúc em hạnh phúc nhé, em gái – ôm chầm lấy nó , nó cười tươi rồi cũng đáp trả cái ôm ấm áp ấy

-Nhi nè , hình như thằng Phong thích em đó – nói

-Không phải đâu anh, em và anh ta đâu là gì của nhau đâu – Nó nói dừng dừng nhưng trong lòng thì đau nhói

-Dù thế nào đi nữa thì anh vẫn luôn ủng hộ em – xoa đầu nó

-Cảm ơn anh- Nó cười .

24. Chương 24: Lại Tình Tò

Không biết hôm nay nó ăn phải cái gì mà trầm hẳn đi, Vy thấy nó thế thì không khỏi lo lắng .

-Nhi , mày sao không? Hay là mày giận tao vì chuyển sang nhà Huy để lại mày 1 mình ở nhà – Vy lo lắng

-Không phải tại mày đâu, tại tao thấy hơi mệt ý mà – Nó cười trừ

-, không sao là tốt rồi mày làm tao lo quá –Vy cười

-Thôi, mày ở đây nhé, tao đi ra đây 1 lát – Nó nói

-Đi đâu vậy? Tao đi nữa nha- Vy nũng nịu

-Ở lại lớp với Huy đi bà – Nó cười rồi chạy đi

Nó đi ra sau trường , nằm dài trên bãi cỏ nghe nhạc, ngắm mây xanh . Nghe tiếng bước chân đằng sau nó lên tiếng – Ra đi, nắp ở đó không hay đâu, như ăn trộm ý

-Cô giỏi thật – Hẩn từ sau bức tường đi đến chỗ nó

-Sao anh ở đây vậy? – Nó hỏi

-Đi theo cô- Hẩn nói thờ ơ

-Rảnh – Nó cười nhẹ

-Tên Kỳ Nam kia không bám theo cô nữa à ? – Hẩn nhìn nó

-Anh ấy không bám theo tôi nữa đâu, tôi và anh ấy sẽ là anh em tốt của nhau . Còn hôm nay anh ấy không đi học là do anh ấy có việc đột xuất với cả anh ấy không đi học thì đỡ mệt với fan cuồng hơn – Nó nhìn mây nói

-Ra là vậy – Hẩn gật gù, trong lòng thì vui vui

2 người cú ngồi im lặng, mãi đến khi điện thoại của hẳn reo lên phá tan bầu không khí với bản ‘ CÓ ANH Ở ĐÂY RỒI’ , nó giật mình , tròn xoe mắt nhìn hẳn .

-Alô ba ạ - Hấn

-.....-Ba hấn

-Con khỏe lắm ạ , cảm ơn ba – Hấn cười

-.....- Ba hấn

-Dạ vâng, thôi ạ con chào ba – Nói rồi hấn cúp máy

Nhận được ánh mắt sầm soi của nó thì hấn ngạc nhiên .

-Sao nhìn tôi , bộ chưa thấy trai đẹp bao giờ hả? – Hấn vuốt tóc

-Nhạc chuông điện thoại của anh là bản ‘ CỎ ANH Ở ĐÂY RỒI ‘ đúng không?- Nó nói đều đều

-, sao không?- Hấn nhìn nó tò mò

-Bản nhạc đó là bản mà Tuấn Kiệt hay đàn cho tôi nghe – Nó rưng rưng nước mắt

-Bảo Nhi, tôi biết là em và Tuấn Kiệt có 1 tình yêu rất đẹp , và song gió đã cướp đi người mà em yêu thương . Chắc hẳn em phải rất buồn và đau đớn . Bởi vì vậy, hãy để tôi thay anh ấy đem lại hạnh phúc và sưởi ấm trái tim của em . Làm người yêu anh nhé – Hấn cầm tay nó nói chân thành

-Anh sao lại...- Nó ngạc nhiên

-Tình yêu của anh dành cho em sẽ là mãi mãi , em đồng ý nhé – Hấn cười

Nó lúc này không kìm được nổi xúc động , giọt nước mắt hạnh phúc không biết đã lăn dài trên gò má nó . Nó gật đầu nhẹ rồi cười tươi

-AYE –Hấn hét to rồi lau nhẹ giọt nước mắt trên má nó , vui sướng ôm chầm lấy nó .

25. Chương 25: Nhi Là Của Tôi

Sau hôm hấn tỏ tình với nó, tâm trạng của nó vui vẻ hơn bao giờ hết . Hôm nay hấn đón nó đi học, 2 đứa tay trong tay thản nhiên bước vào trường trước bao con mắt tiếc nuối, ngạc nhiên, sốc, ghen tị,.....

-Lớp 11A-

-Ừ uôi kinh nhỏ - Huy cười

-Quá kinh ý, chồng nhỏ - Vỹ kháy đều

-Lạ à nha – Trâm cười gian

-Em gái bé bỏng của anh nắm tay ai kìa – Thiên cười

-Từ giờ trở đi , Bảo Nhi là bạn gái tôi cho nên ai có ý định tán tỉnh hay true ghẹo cô ấy thì tôi sẽ mua hộ người đó quan tài luôn – Hấn bá đạo tuyên bố

1 câu nói của hấn làm bao nhiêu nữ sinh muốn tự tử luôn .

-Nhi ơi, sao em lỡ bỏ anh mà đi – vờ lau nước mắt

-Trẻ con quá anh ơi – Nó cười

-Em hạnh phúc nhé – Nam cười với nó rồi quay sang hấn – Tôi giao em gái tôi cho cậu đấy, chăm sóc nó cẩn thận nghe chưa, cậu mà làm nó buồn thì tôi giết cậu đấy – Nam nghiêm giọng

-Chắc chắn rồi , bởi vì cô ấy là cuộc song của tôi – Hấn cười rồi nắm tay nó

-Ồ nè , mày nhận nhầm à ? Bảo Thiên ta đây mới là anh trai độc nhất của bé Nhi nha – Thiên vênh mặt

-Nè, em cũng là anh trai của Nhi đấy, đừng hòng cướp Nhi của em – hất mặt

-Nhi của Thiên – Thiên hét

- Nhi của – cũng đắp lại Tất cả các nữ sinh trong lớp còn đang tiếc nuối vì đã mất đi cơ hội tán tỉnh hấn vậy mà ngay cả , cũng trang giành nhau vì Nhi . -Thôi song rồi , kiếp này con không được lấy trai đẹp huhuuh – ns1

-Kỳ Nam của lòng em , anh đi xa quá – ns2

Bàn tán thì xôn xao cả lớp học mà hai tên kia cãi nhau mãi chưa xong, bực mình hấn quát :

-Im hết coi, Nhi không phải là đồ chơi của mấy người nhá , Nhi là của tôi vì thế đừng có mà vớ vẩn – Hấn nói xong thì kéo nó đi , trước bao nhiêu con mắt ngơ ngác .

-Anh ơi bá đạo quá ha – Vy ngơ ngác

-Em muốn hả, anh làm thế cho em nhé – Huy cười

-Thôi đi anh, sến – Vy bĩu

-Chồng ơi , em ganh tị với bé Nhi quá à – Trâm nũng nịu

-Vợ anh trẻ con quá, để anh làm giống thằng Phong cho vợ nhé- Thiên nhéo mũi Trâm rồi cười

-Thùy Trâm em là thiên sứ của đời anh , aye – Thiên hét to làm nữ sinh trong lớp 1 lần nữa chết lâm sàn
Thùy Trâm thì cười tươi ôm chầm lấy Thiên

-Tại chỗ nó và hấn –

-Em thử nói anh nghe về kỉ niệm đẹp giữa em với Kiệt đi – Hấn nhìn nó

-Thật ra thì lúc đó tụi em rất hạnh phúc. Lúc em vui thì anh ấy dẫn em đi công viên, ăn kem . Lúc em buồn thì anh ấy đàn cho em nghe , ôm em vào lòng để che chở , cứ thế cho đến khi- Nó nói đến đây thì cổ họng đã nghẹn ngào

Hấn thấy thế thì ôm nó rồi lau nhẹ đi nước mắt đang lăn dài trên má nó

-Đừng khóc nữa bởi vì anh sẽ thay cậu ấy cho em hạnh phúc – Hấn nắm tay nó

-Cảm ơn anh – Nó cười rồi ôm hấn

Bỗng 1 chiếc vòng cổ lấp lánh được đeo vào cổ nó thật nhẹ nhàng, trên đó có chữ ‘ NYP’ . Trông rất đẹp, đây là sợi dây chuyền do hấn tự thiết kế để tặng nó – hang độc nhất trên thị trường . Giờ mới để ý, trên cổ hấn cũng có 1 sợi dây kim cương y chang nó , trên đó viết ‘ PYN’

-2 sợi dây chuyền này tượng trưng cho tình yêu bất diệt của đôi ta, bởi vậy dù có xảy ra chuyện gì thì cũng đừng buông tay nhau và tháo nó nhé – Hấn nói nhẹ nhàng

Nó thì xúc động với bất ngờ , không nói được gì , rưng rưng nước mắt rồi ôm lấy hấn . Nhẹ nhàng đẩy nó ra, nhìn thẳng vào mắt nó , hấn đặt lên môi nó 1 nụ hôn ngọt ngào , thật lâu .

26. Chương 26: Khởi Đầu Sóng Gió

Mặc cho tình cảm ấy cứ lượn lờ , nhưng để có được hạnh phúc thì đâu có dễ dàng gì bởi phía trước sóng gió , phong ba vẫn còn chờ đón họ .

Vẫn như mọi ngày, vác cái mặt đến trường là bốn phận của học sinh và nó cũng không ngoại lệ . Hấn thì do có việc gấp ở trường do thầy cô nhờ nên không đón nó được , nó đã buồn rồi mà lại còn gặp phải đúng con nhỏ LyLy làm nó muốn giận cá chém thớt .

-Không có anh ấy chắc cô buồn lắm nhỉ - Nhỏ giễu cợt

-Buồn? Cái này phải dành cho cô mới đúng mà – Nó cười khinh bỉ

-Cô không xứng với anh ấy đâu, buông tha anh ấy đi – Nhỏ hét

-Vậy cô nghĩ bản thân mình xứng à ? – Nó nhếch môi

-Rồi cô sẽ phải hối hận với những lời nói của mình , bởi vì anh ấy không hề yêu cô – Nhỏ nói giọng gian gian

-Ok , tôi đang đợi đến giây phút đấy đây – Nó nhếch môi rồi bỏ đi

-Game star- Nhỏ nói

-Tại lớp 11A-

-Nhi ơi , anh xin lỗi nha tại thầy cô nhờ anh tí việc nên anh đi trước k đón em được , tha lỗi cho anh nha nha – Hấn vừa nói vừa trưng bộ mặt cún con nũng nịu

-Phì , trông mặt anh buồn cười quá à – Nó phì cười

-VẬY tha lỗi cho a nha – Hấn nói ngọt

-Ukm, em hiểu mà – Nó cười

-Anh yêu em – Hấn nói xong liền hôn luôn vào má nó rồi cười nham nhở làm bao người chết ngất

-Chồng ơi, buồn nôn quá – Vy vờ nôn

-, để chồng tìm chậu 2 vợ chồng mình cùng nôn – Huy nhăn nhó

-Lấy hộ vợ chồng tao 1 cái lun nha Huy , sắp ói rồi nè – Thiên bịt miệng

-Khó chịu quá đi – Trâm nhăn mặt cười đều

-MẤY NGƯỜI CÓ IM NGAY KHÔNG HẢ? –đồng thanh nó và hấn

-Trời , lại còn bày đặt đồng thanh nữa kìa trời –Huy cười đều mà không để ý đầu hấn đang bốc khói nghi ngút .Hấn đuổi Huy vòng quanh lớp , Thiên –Trâm thì ngồi ôm bụng cười té ghế . Nó thì ngồi cổ vũ cho hấn mau bắt được con mồi . Riêng Vy thì ngồi xót xa thương chồng , khấn bái tứ phía : ‘ Con lạy chủ tịch HCM, con lạy chúa Jesu , con lạy quan âm bồ tát ,... mong cho linh hồn chồng con sớm siêu thoát , amen ! ‘ .

-Tại sân thượng –

Nó đang đứng hóng gió , chờ hấn mua đồ ăn thì nhỏ LyLY lại đến .

-Cô phải nhớ những điều mình đã nói nhé và đừng hối hận – Nhỏ nói

-Chắc chắn rồi , tôi không phải cái loại thất hứa như cô –Nó giễu cợt

-Còn cô thì sao, cuối cùng thì cô cũng chẳng là gì của anh ấy đâu, cứ bám theo anh ấy mãi làm gì . Không hiểu bố mẹ cô dạy dỗ cô kiểu gì nữa – Nhỏ cười lớn

‘Chát, chát ‘ 2 cái tát thô bạo của nó giáng ngay xuống mặt nhỏ LyLY .Cùng lúc hấn đem đồ ăn lên thì nhìn thấy

-Có chuyện gì ở đây? – Hấn lớn tiếng

-Anh Phong, em k hiểu tại sao mà Nhi gọi em lên đây rồi đánh em , cô ấy nói em phải tránh xa anh ra nếu không đến tính mạng em cũng khỏi giữ - Nhỏ vờ khóc

-Nhi , em có cần quá đáng thế không ? – Hấn nói

-Anh đang hỏi em đấy- Hấn quát

-Phải đấy thì sao nào – Nó hét

-Em quá đáng lắm , mau xin lỗi LyLy đi – Hấn lớn giọng

-Anh tin cô ta – Nó nói nhỏ

-Em làm sai thì phải xin lỗi – Hấn nói nhưng k nhìn vào mắt nó

-Tôi đã nhìn lầm anh rồi – Nó nhếch môi rồi chạy đi thật nhanh để không cho hấn thấy những giọt nước mắt đang lăn dài trên má nó .

27. Chương 27: Cái Tát

Nó vừa chạy vừa khóc , cảm giác lúc này của nó chỉ duy nhất 1 từ diễn tả được thôi ‘ đau ’ . Nó cười chính bản thân mình , lại yêu hấn quá sâu đậm để đến bây giờ trở lên như vậy . Đúng lúc Kỳ Nam đi ra sau trường định hít thở không khí với lại trốn tội fan của mình ở trường luôn , nhìn thấy nó khóc anh hốt hoảng chạy lại -Nhi sao vậy? - Kỳ Nam ôm nó hỏi han

-Anh ấy không tin em - Nó khóc

-Chuyện thế nào? kể anh nghe - Nam lo lắng

-.....- Nó kể xong , Nam bức tức , tay nắm chặt thành nắm đấm -Để anh cho nó 1 bài học

- Xin anh đấy , em không muốn ai biết chuyện này nữa cả , em không muốn mọi người lo lắng - Nó nhìn Nam khẩn cầu

-Tuy hơi bất công với em nhưng nếu em đã vậy thì anh sẽ giúp em giữ bí mật , còn bây giờ lau nước mắt đi rồi anh đưa em vào lớp - Nam nhẹ nhàng lau nước mắt cho nó

Vào tới lớp thì nó nhìn thấy hấn , mặt mày ủ rũ , đúng lúc hấn quay ra thì nhìn thấy nó , 4 mắt nhìn nhau .Nó không nói gì, lạnh lùng bước đến chỗ ngồi , lấy cặp rồi bỏ ra khỏi lớp . Hấn ngồi đó đưa con mắt vô hồn về phía nó .

-Nhi sao vậy? - Thiên thấy nó là lạ thì hỏi

-à không có gì đâu , Nhi nói là cảm thấy hơi mệt nên nhờ em đưa về , thôi em đi nhé - Nam nói với Thiên nhưng mà mắt thì chỉ dán vào hấn thôi

-Tại học viện Star-

Từ ngày xảy ra chuyện thì nó và hấn cũng chả còn liên lạc với nhau , ngồi chung 1 bàn, học chung 1 trường, vậy mà 2 người như ở 2 thế giới xa lạ . Hôm nay nó đi học , vô tình chạm mặt hấn , nó làm ngơ đi qua hấn như chưa từng quen biết . Hấn thì cũng hồi hận lắm khi đã to tiếng với nó, định mở lời xin lỗi nhưng thấy nó như thế thì hấn cảm thấy bức mình , bởi thế lời xin lỗi ấy cũng không có cơ hội thổ lộ . Giowf học đầu tiên trôi qua nhanh chóng , nó lại ra sau trường nghe nhạc , nghĩ lại chuyện của nó và hấn .Được 1 lúc thì khách không mời lại đến .

-Tôi phải khâm phục về trình độ diễn xuất của cô , quá xuất sắc -Nó nói khinh bỉ

-Quá khen rồi , kịch còn dài , cô cứ từ từ mà thưởng thức -Nhỏ cười giễu cợt

Vừa lúc thấy hấn đi ngang qua , nhỏ bất giác cười nham hiểm rồi la lên , cổ tình ngã xuống bể bơi của trường gần đó .

Nó thấy cảnh này thì nhếch mép cười để xem ả định làm gì , nhưng nó không ngờ rằng hấn ở sau nó từ lúc nào , đã thế còn nhảy xuống cứu ả lên không ngần ngại .

- ực ực ,, - ả ho sặc sụa

-Nói tôi biết chuyện gì xảy ra - Hấn sốt ruột nhìn nhỏ

-Em không nói đâu - Nhỏ nhìn nó vờ sợ hãi

-Nói đi -Hấn lớn giọng

-Hôm qua ở sân thượng về , em vô tình nhìn thấy cô ấy cùng anh Kỳ Nam ôm nhau thân mật rồi còn nói gì mà sẽ chia tay anh sớm thôi . Vô tình Nhi nhìn thấy em , đến hôm nay cô ấy hẹn em ra đây bảo có chuyện muốn nói nhưng không ngờ cô ấy quát mắng em rằng nếu em nói ra chuyện này thì coi chừng , rồi cô ấy đẩy em xuống hồ hức hức - Nhỏ vừa kể vừa khóc lóc thảm thiết

-Con khốn - Nó tức giận hét lớn định đến cho ả 1 bạt tai thì ‘CHÁT’ phải hấn đã tát nó , 1 cái tát thô bạo bồng rất .

-Tôi thật không ngờ cô lại là loại người như vậy , tôi thật sai lầm khi chọn cô - Hấn hét

-Vậy sao? Tôi cũng không ngờ là anh lại là loại người như vậy , anh nói yêu tôi thế mà chỉ vì vài lời nói vớ vẩn của cô ta mà anh đánh tôi . Được , vậy thì chia tay đi, đường ai nấy bước - Nó ôm má nói lớn nước mắt không tự chủ cứ thế lăn dài trên má nó

-Chia tay thì chia tay - Hấn nói to rồi đỡ nhỏ LyLy dậy

Nó thì giờ chẳng biết phải làm gì nữa rồi , chỉ biết chạy thật nhanh để không nhìn thấy hấn .

-Hai người phải cố gắng mà hạnh phúc nhé - Nó ngoái đầu lại rồi nhếch môi khinh bỉ

Hấn thì đứng chôn chân nhìn nó chạy thật xa, lòng đau như ngàn mũi tên đâm mà không để ý có 1 người đang nhếch môi cười thỏa mãn .

Lại 1 lần nữa Kỳ Nam lại bắt gặp nó , thấy bên má nó sưng đỏ , anh không khỏi lo lắng

.....Cuộc nói chuyện giữa 2 người thật ngắn ngủi nhưng trong cuộc trò chuyện ấy là quyết định thay đổi cuộc đời nó

-Bao giờ em đi ? - Nam hỏi

-Mai anh ạ , phải cố quên thôi - Nó nói nhỏ

-Anh sẽ giúp em - Nam ôm nó

-Cảm ơn anh nhiều lắm , anh luôn là người ở cạnh em lúc em cần nhất - Nó ôm Nam thật chặt .

28. Chương 28: Anh Xin Lỗi

Thời gian trôi thật nhanh , hôm nay nó quyết định rời xa nơi này để tập quên đi quá khứ, quên đi người con trai nó yêu thương . Như mọi ngày, trời vẫn xanh, gió vẫn thổi, nắng vẫn chan hòa và những con người ở ngoài kia vẫn bắt tay vào làm những công việc của mình -1 khung cảnh yên bình . Nhưng trong nó, lại ẩn chứa 1 nỗi xót xa kìm nén , cười nhẹ , nó tạm biệt bác quản gia và mọi người , cùng Nam đến sân bay .
-Em sẽ không hối hận chứ ? - Nam nhìn nó

-Không anh à , dù biết là rất khó để quên nhưng em sẽ cố - Nó nói đều đều

-Uk, em sang đó giữ gìn sức khỏe nhé , có gì gọi cho anh nghe chưa - Nam xoa đầu nó cười hiền

-Dạ vâng, cảm ơn anh , anh ở lại nhớ giữ gìn sức khỏe nhé , chăm sóc mọi người giùm em , anh đó ăn uống đầy đủ vào nha, đừng có nhớ em quá rồi bệnh đấy - Nó nhìn Nam cười lém lỉnh

-Con bé này , thích anh xử không hả - Nam cốc đầu nó

-Hi , Tạm biệt anh nhé - Nó nắm tay Nam

-Uk, anh không muốn xa em chút nào cả - Nam nhìn nó tội nghiệp

-Em cũng thế - Nó nhăn nhó

-Thôi nào mạnh mẽ lên công chúa , cho anh ôm lần cuối nào - Nam nói rồi giang tay ra

-Dạ - Nó cười rồi ôm Nam thật chặt

-Đến giờ rồi, tạm biệt anh - Nó hôn nhẹ vào má Nam

-Tạm biệt em - Nam cười

Ôm Nam lần cuối , nó kéo vali bước lên máy bay thật chậm , đi được quãng xa nó ngoảnh đầu lại hét thật to : EM SẼ TRỞ LẠI SỚM THÔI , MỌI NGƯỜI CHỜ EM NHÉ

-BỌN ANH SẼ ĐỢI - Nam hét to rồi vẫy vẫy tay tạm biệt nó

Nó cười rồi bước lên máy bay , tìm một chỗ ngồi hướng ra cửa sổ , nó nhẹ nhàng ngồi xuống , đôi mắt vô hồn nhìn ra không trung , nghĩ lại kỉ niệm vui đùa của 3 cặp đôi siêu quậy , nghĩ lại những trò quậy phá ở lớp, nghĩ lại lần đầu tiên tụi nó gặp tụi hấn và nhớ lại những buổi đi hẹn hò, công viên ,ngắm hoàng hôn

của nó và hấn . Bất giác nó cười nhẹ , 1 giọt nước mắt rơi xuống - giọt nước mắt của sự chia li từ biệt . Khẽ nhắm mắt lại, lau khô thật nhanh giọt nước mắt vừa rồi , nó cố nặn ra nụ cười thật tươi , miệng nói nhỏ : ‘ Tạm biệt anh , người em đã từng yêu và cho là tất cả ’ .

Khi tiễn nó xong, Nam cũng đi đến trường với 1 tâm trạng buồn bực, vào lớp cũng đã là tiết 3 , đúng như dự đoán của Nam , kiểu gì khi vào đến lớp tụi Thiên cũng lao ra tra hỏi về nó cho bằng được .

-Nam , em có thấy Nhi không ? Sao nó không đi học - Thiên hỏi

-Đúng đó, dạo này em với nó chỉ nhắn tin với nhau qua zalo thôi chứ không hay đi chơi , hình như nó gặp chuyện buồn hay sao ý - Vy kể

-Em ấy đi Uc rồi - Nam nói giọng buồn buồn quay sang nhìn hấn

-Cái...cái gì ?- Thiên hốt hoảng

-Sao lại thế được , mới hôm qua nó còn nói chuyện qua zalo với tui cơ mà - Vy không tin vào tai mình

-Em ấy nhờ tôi giữ bí mật , vì sợ mọi người lo lắng nên sáng nay tôi đã đưa em ấy đi rồi - Nam trấn an mọi người

-Nhưng tại sao Nhi lại đi chứ ? - Huy thắc mắc

-Uk sao em ấy lại đi như thế? - Trâm cũng thắc mắc

-Cô ấy quá mệt mỗi khi ở đây rồi - Nam quay sang hấn

Hấn im lặng từ nãy tới giờ , khi nghe tin nó đi hấn cứ thấy nhói ở tim , nhưng nghĩ lại những việc nó đã làm thì hấn thấy tức giận , khinh bỉ nhiều hơn .

-Phong, sao mày im lặng vậy , Nhi đi rồi đấy mày biết không hả ? - Huy lớn tiếng

-Tao biết chứ , cô ta đi rồi tao rất vui - Hấn nhếch môi cười nhạt

-Mày , mày nói gì hả ? - Thiên quát

-2 người xảy ra chuyện gì ?- Vy+ Trâm đồng thanh

-Mấy người đi mà hỏi cô ta , tưởng thế nào , hóa ra cũng chỉ như những đứa con gái lẳng lơ khác - Hấn nói giọng kinh bỉ , mắt thì lờ Nam

‘Bốp’ Nam vì quá tức giận đã đánh hấn 1 cái rồ đau , hấn thì do không phòng bị nên đã lãnh trọn cú đấm đó, máu từ miệng cũng bắt đầu rỉ ra . Xung quanh bao nhiêu người trong lớp đều quay video, chụp ảnh liên tục và thi nhau đăng lên trang mạng với dòng chữ ‘ CA SĨ KỶ NAM THỎ BẠO RA TAY ĐÁNH BẠN HỌC CÙNG LỚP ’ . Nam cũng biết chứ nhưng anh không kìm được cảm xúc , đối với anh giờ đây kể cả có bị chỉ trích trên báo chí đi nữa thì cũng phải dạy cho hấn 1 bài học .

-Thằng khốn , ai cho phép mày nói em ấy thế hả ? - Nam nắm cổ áo hấn , thấy hấn im lặng Nam nói tiếp - Này có biết Nhi oan ức thế nào không? Sao mày không tin em ấy , mà lại đi tin con nhỏ Lyly , mọi chuyện mày nhìn thấy chỉ đều là do con ả đề tiện ấy dàn dựng ra để chia rẽ mày và Nhi thôi .

-Cứ cho như là tôi sai chuyện ấy đi , vậy thì đã sao? Còn 2 người thì sao , lén lút hẹn hò với nhau nhắm qua mặt tôi , ôm nhau thắm thiết ở sau trường - Hấn quát lớn

-Cái gì mà lén lút hẹn hò , tao và Nhi không hề . Còn cái ôm thắm thiết hả , cái ôm của anh trai dành cho em gái khi nó bị tổn thương , đau khổ mà là phần bồi mày à thằng khốn . Từ lúc mày tát nó , mày biết nó khóc như thế nào không ? Mày có hiểu được cái cảm giác bị oan ức lại còn bị chính người mình yêu nhất đánh không ?- Nam gào lên

-Cái gì ??/? - Hấn nói nhỏ, không tin vào tay mình , người run lên

-Tao nhìn lầm mày rồi Phong - Thiên nói rồi kéo Trâm ra ngoài

-Tao thất vọng về mày quá Phong - Huy vỗ vai hấn

-Nếu biết trước thế này thì tôi đã cản Nhi để nó không đến với anh rồi , đồ tồi - Vy hét lên rồi kéo Huy bỏ đi

-Hiện giờ em ấy đang rất đau khổ , còn yêu em ấy thì hãy cố mà sống tốt vào bởi vì em ấy sẽ trở về thôi - Nam nói bình tĩnh hơn trước , rồi bỏ đi luôn

Trong phòng chỉ còn lại mình hần , hần không thể tin nổi rằng mình đã gây ra bao nhiêu vết thương cho nó , thất vọng , chán nản , hần quỳ xuống sàn , nước mắt bắt đầu tuôn ra , miệng nói trong hồi hận 1 giọng nói thật nhỏ - Anh xin lỗi .

29. Chương 29: Em Nhất Định Phải Quay Về Nhé, Bởi Vì Anh Nhớ Em Nhiều Lắm !

Từ ngày nó đi , hần mất đi hần sức sống , suốt ngày lao đầu vào bar , lạnh lùng vô cảm với mọi người . Hần khóc rất nhiều , đêm đêm thì luôn gọi tên nó trong giấc mơ . Chột lại là hần rất nhớ nó . Tụi Thiên thấy hần như vậy , khuyên can hần hết mực nhưng hần không chịu nghe , nước Uc rộng lớn , từ ngày nó đi đến giờ , nó vẫn chưa 1 lần nào gọi điện cho ai . Khi sự thật đã được phơi bày , hần chưa kịp ra tay thì đã nhận được tin nhà nhỏ LyLy đột nhiên phá sản , mẹ nhỏ thì ham giàu nên đi cặp bồ với người khác , ba nhỏ thì sốc khi biết tin nên phải nhập viện giờ vẫn còn đang trong tình trạng hôn mê sâu . Riêng về phần nhỏ thì chẳng ai còn biết tung tích gì cả . Mặc dù nhỏ đã phải trả giá rất đắt cho việc chia rẽ hần và nó nhưng hần luôn dằn vặt mình , cho rằng mọi lỗi đều tại mình mà ra , nếu như ngày ấy hần níu tay nó lại thì chắc hẳn nó với hần giờ đã làm đám cưới cũng nên . Nói chung rằng cuộc sống của hần thiếu nó thì chẳng còn ý nghĩa nào cả . - Tại Uc-

Về phần nó thì ở Uc nó có cuộc sống ổn định , hiện giờ nó đang hưởng thụ 1 cuộc sống yên bình để quên đi quá khứ đau buồn kia . Tuy nó bỏ đi để lại tụi hần ở lại nhưng lúc nào nó cũng nhớ về họ cả , đặc biệt là hần . Hần đã từng tát nó , hần đã từng hiểu lầm nó , hần đã từng làm nó khóc , phải hần đã làm nó đau khổ nhưng nó vẫn không thể nào quên được hần , đêm ngủ cũng mơ về hần (thần giao cách cảm) .

-Quay về Vn-

Cứ thấy hần ủ rũ như kẻ mất hồn , tụi Thiên không thể nào khoanh tay đứng nhìn, biết rằng hần sẽ chẳng nghe đâu nhưng mà vẫn phải cố .

-Phong , mày cứ như thế mãi sao ? - Huy nói giọng buồn buồn

-Lỗi tất cả đều do tao mà ra , tao phải gánh chịu - Hần nói

- Vậy cách mày gánh lỗi là cứ lao đầu vào những thứ xa xỉ ấy à ? Sao mày trở nên hèn hạ vậy - Huy lớn tiếng

Hần im lặng nghe mọi người nói .

-Tôi biết là cậu làm cho Nhi khổ sở, lỗi của cậu rất lớn và chắc chắn cậu sẽ phải chịu tội nặng nhưng nhìn cái cách mà cậu sống như thế này thì chỉ tổ làm Nhi cảm thấy đau lòng hơn thôi , cậu phải cố mà sống tốt chờ đến ngày Nhi quay về để nhận lỗi với em ấy . Cậu lên nhớ rằng con bé đã từng nói với tôi rằng , nó nhất định sẽ quay về - Nam nói giọng đều đều

-Đúng đó Phong , mày mà cứ vậy thì em tao sẽ lại khóc đấy , mà riêng mày để con bé rơi thêm 1 giọt nước mắt nữa thôi thì mày chết với tụi này đấy , đến lúc đấy thì đừng mong tao gả em gái cho mày - Thiên kháy đều nhưng vẫn quan tâm

Hần nghe mọi người nói xong thì tâm trạng cũng đỡ hơn nhiều , không còn buồn bã, không còn thất vọng nữa mà thay vào đó là những tia hi vọng đang dần hé sáng . Mọi người nói đúng , hần phải sống tốt , sống thật tốt để chờ đến lúc nó trở về .

-Nhi sẽ tha thứ cho tôi chứ ? - Hần ngước mắt lên nhìn 1 vòng

-Nếu anh cố gắng bù đắp cho nó những gì anh đã gây ra , cho nó thấy được tình yêu của anh dành cho nó lớn lao như thế nào thì sẽ thành công thôi . Bởi tôi là bạn thân của nó , tôi biết tính nó như thế nào , nó nói miệng là giận nhưng trong lòng rất thương anh hiểu chứ ? - Vy nói

-Được , vậy tôi sẽ nghe theo mọi người , chờ cô ấy trở về - Hấn nhìn mọi người cảm kích

-Có thể chứ - Thiên cười

-Thôi nào , giờ thì anh thay ngay cái bộ quần áo gớm giếc kia ngay , tắm rửa sạch sẽ cho hết cái mùi rượu đi cho chúng tôi nhờ , hổng khéo để ai nhìn thấy người ta lại bảo đẹp trai mà điên đấy - Trâm tuôn ra 1 tràng

-Hahahahahaahahaha - Tất cả cười sảng sặc

Hấn nghe Trâm nói thì bắt đầu mới đứng dậy khỏi bàn rượu ở phòng khách , đi nhanh lên lầu tu sửa lại bản thân . Ở trong phòng , hấn đi đến đến nơi treo khung ảnh lớn của nó và hấn , trông 2 người thật hạnh phúc . Nó thì mặc váy trắng mỏng đơn giản , tóc xõa đeo nơ thả , hấn thì mặc áo sơ mi đen với quần jean bó nổi bật với tóc bạch kim . Trên tay nó là bó hoa hồng to bụi đỏ rực , hấn đứng sau ôm eo nó , cả 2 đang cùng mỉm cười thật tươi . Đưa tay chạm nên tấm hình , chạm nhẹ vào khuôn mặt thiên sứ của nó trong hình , hấn cười nhặt ,nói thật khẽ

-Em nhất định phải quay về nhé, bởi vì anh nhớ em nhiều lắm !

30. Chương 30: Trở Về

-2 năm sau tại sân bay AWAY - 1 cô gái sở hữu khuôn mặt baby , không kém phần sắc sảo , nước da trắng nõn đang hiện diện tại sân bay rộng lớn làm cho bao trái tim của những người ở đây muốn nhảy ra ngoài . Cô gái đó còn ai khác ngoài nó nữa chứ , sau 2 năm trông nó ngày càng xinh đẹp , nó học hỏi được rất nhiều từ bên Uc và đồng thời những kí ức đau buồn kia cũng không thể dày vò được nó nữa bởi nó đã quen với cách nhìn nhận và chấp nhận với sự thật trước mắt . Rồi khỏi sân bay nó thuê taxi về biệt thự .

-Tại biệt thự ROSE-

Do khi nó về nước , không hề báo cho ai biết nên khi về đến nhà ai cũng ngạc nhiên tột độ . Nó là một tiểu thư nhưng không bao giờ nó phân biệt đối xử với người làm cả , nó luôn coi họ là những người cô , chú trong nhà .

-Tiểu thư ! - Quấn gia Kim thấy nó thì hét lên sung sướng

-Vâng , là cháu đây , cháu đã về rồi , cháu rất nhớ mọi người - Nó cười tươi , khóe mắt cũng rưng rưng

-Ngày cô chủ đi , thiếu gia với thiếu gia nhà họ Lâm hay đến đây tìm lắm , họ rất lo cho cô chủ - Quấn gia Kim kể lại

-Dạ cháu biết rồi , thôi cháu mệt quá cháu lên phòng nghỉ trước nha . À mà bác nộp hồ sơ vào trường học giúp cháu với ạ , ngày mai cháu sẽ đi học lại - Nó nói

-Dạ , có cần thông báo cho thiếu gia biết không? - Quấn gia Kim

-Không cần ạ , cháu muốn tạo cho họ sự bất ngờ - Nó cười

-Vâng - Quấn gia nói

-Ngày hôm sau tại học viện Star-

Con siêu xe Lambogini đỏ rực đây ngay giữa sân trường . Nó bước ra trong đồng phục học sinh quen thuộc . Hít một hơi thật sâu , nó đưa mắt nhìn quanh ngôi trường . Sau 2 năm thì học viện này vẫn không thay đổi nhiều , chỉ khác là giờ đã được xây dựng thêm nhiều cơ sở trang thiết bị phục vụ học sinh hơn . Và điều đặc biệt là nơi đây không còn là không khí quen thuộc như xưa nữa mà giờ là không khí của cuộc sống đại học . Tuy nhiên học sinh nơi đây thì vẫn vậy , cứ thấy gái xinh, trai đẹp là cứ nhảy căng lên . Mỉm cười nhẹ , nó bước nhanh vào phòng hiệu trưởng .

-Chào baba - Khẽ mở cửa bước vào, nó cười thật tươi rồi chạy đến ôm chầm lấy baba nó

-Nhi hả con? Trời ạ sao con về không báo với ta 1 tiếng vậy , tự dưng đang học thì lại ngưng là thế nào ?
-Baba nuôi nó mắng yêu nó

-Dạ con có việc nên nghỉ học ạ , giờ con về rồi nè - Nó nhăn mặt đáng yêu nhìn baba

-2 năm qua con sống thế nào? Có biết là ta lo cho con lắm không hả - Baba nó xoa đầu nó

-Con khỏe ạ , mà thôi baba chỉ lớp cho con đi ạ - Nó cười

-Uk, con vào lớp đặc biệt nhé , ở đó con sẽ có bất ngờ lớn đấy -baba nó cười hiền

-Dạ vâng , con chào baba - Nó cúi đầu rồi bước ra ngoài

-Con bé thay đổi nhiều quá - Baba nó nói nhỏ

-Tại lớp đặc biệt -

Vẫn như năm nào , vẫn những gương mặt quen thuộc của đám gái trai cùng lớp , vẫn cái chiến trường đuổi bắt nhau như năm xưa .

-Cả lớp trật tự nào , hôm nay lớp ta có học sinh mới và đặc biệt đây là người quen đấy - bà la sát ngày nào của lớp tụi nó giờ đã hiền hơn , hiểu tâm lí học sinh hơn , cô cười hiền nhìn nó

-Chào , tôi là Nguyễn Hoàng Bảo Nhi , mong mọi người giúp đỡ nhé - Nó cười , nhìn xuống dưới lớp nơi mà 5 thiên thần đang tụ hội làm việc riêng (thiếu Nam), dừng mắt tại chỗ hấn , nó khẽ nhói ở tim , hấn vẫn vậy nhưng có vẻ gầy hơn , trông lạnh hơn nhiều .

-Bảo Nhi - Cả lớp nghe xong thì hét toáng lên đặc biệt là tụi hấn , hấn nhìn nó mà không kìm được cảm xúc , nó đã về , hấn nhìn nó cười thật tươi , nụ cười mà 2 năm qua hấn chưa từng có .

Nó mỉm cười nhìn mọi người .

-Thưa cô em ngồi ở đâu ạ - Nó lễ phép

-Phong , ờ..ờ em cho Nhi ngồi cùng nhé - Cô giáo ái ngại nhìn hấn , nó khẽ nhú mày , sao bà cô lại phải tỏ vẻ ngại như vậy chứ . Thật ra từ khi nó đi thì hấn chẳng thèm tiếp xúc với 1 đứa con gái nào khác , 1 câu cũng không thèm nói cùng . Và 1 điều đặc biệt hơn đó là hấn không cho bất kì 1 ai ngồi vào chỗ ngồi cạnh hấn (cả gái lẫn trai nhé) bởi vì hấn luôn tin nó sẽ trở về và chỗ ngồi đó chỉ có nó mới được ngồi mà thôi .

-Dạ tất nhiên rồi ạ - Hấn lễ phép đột xuất , cười tươi làm cả lớp tròn xoe mắt nhìn

Nó không nói gì , từ từ bước xuống cạnh hấn , quay qua cười với Thiên , Trâm ,Vy và Huy còn riêng hấn thì bị cho ra ngoài lề .

-Em về rồi , anh nhớ em lắm - Hấn nói , mắt nhìn nó cười

-Tôi biết - Nó nhếch môi

-.....- Biết nó vẫn không thể tha thứ cho hấn , hấn chỉ biết ngồi ngó 1 góc im lặng .

-Tại căng tin -

Cả lũ lao vào ôm nó.

-Nhi ơi , tao nhớ mày quá - Vy hét toáng lên

-Bé cưng anh nhớ em lắm em biết không? - Thiên ôm nó

-Em biết chứ - Nó cười

-Chị khỏe không ạ? - Nó nhìn Trâm cười

-Chị rất không khỏe chỉ vì lo cho em thôi đấy - Trâm cốc đầu nó

-Áy da , em xin lỗi mà - Nó xoa đầu

-Huy , ông chăm sóc bạn tui tốt không ? Có bắt nạt nó không đấy ? - Nó nhìn Huy đều đều

-Tôi nào dám bắt nạt cô ấy , phải nói ngược lại thì mới đúng - Huy nhìn Vy và nhận ngay cái lườm sắc bén .

-Anh khỏe không? - Nó quay sang hấn . Câu hỏi của nó làm hấn và mọi người cực kì bất ngờ , nó vẫn lo cho hấn .

-Anh không khỏe bởi vì nhớ em - Hấn nhìn nó cười

Nó cười nhẹ .

-Mày càng ngày càng xinh đấy - Vy khen nó

-Bộ lúc trước tao xấu lắm hả? - Nó hỏi đều

-Không đâu, em gái của anh đẹp lắm - Thiên cười

Nó cười đáp lại , bỗng nó thấy thiếu Nam liền hỏi mọi người .

-Sao không thấy anh Nam đâu vậy? - Nó nói

-Nam đi Pháp rồi , nó đi công tác với lại tham gia các sự kiện âm nhạc ở đó , nó đi được 1 tuần rồi đấy . Nhưng vẫn chưa gọi điện về cho ai cả - Thiên nói

-Chán nhĩ- Nó nói giọng buồn buồn

Cứ thế tụi nó với tụi hấn nói chuyện với nhau rôm rả , cười nói vui vẻ sau bao ngày xa cách, nhớ nhung .

31. Chương 31: Không Ngờ Nó Đối Với Hấn Lại Quan Trọng Đến Thế

Để mừng nó trở về , cả lũ đều nảy ra ý định hết sức đúng đắn : Cúp học tập thể (Sún: Ờ thì đúng đấy:))) . Nhân dịp này tụi Thiên, Vy ,Huy và Trâm cũng có cơ hội để tác hợp nó với hấn trở lại bên nhau nhưng hiện tại đầu đũa nào cũng rộng tuếch . Địa điểm đầu tiên các hot teen của chúng ta dừng chân đó là công viên L.O.V.E , và danh sách cũng như sơ đồ các cặp đôi như sau : (Thiên-Trâm) , (Vy-Huy), (Nó với hấn) . Hấn khi được xếp đi chung với nó mà trong bụng như mở cờ , đường đi cứ tùm ta tùm tùm . Nó thấy thế thì không khỏi ngạc nhiên , bất giác cười nhẹ . Thật ra thì không phải nó đã tha thứ cho hấn mà là nó muốn giận hấn, hận hấn lắm nhưng không thể làm được bởi vì nó vẫn còn yêu hấn rất nhiều . Trước khi quyết định trở về , nó tự dặn lòng mình rằng phải quên cái thứ làm nó đau khổ đi , để bắt đầu sống 1 cuộc sống mới và coi như hấn và nó giờ mới quen biết nhau . -Nhi .. - Hấn dè dặt nói

-Sao? - Nó quay người lại hỏi

-Em 2 năm2 năm qua em sống thế nào ? -Hấn nói nhỏ

-Tôi khỏe - 2 từ này nó khó khăn mới nói ra 1 cách mạnh mẽ được , nó cố quên rồi mà sao hấn cứ gọi lại cho nó .

-Anh xin lỗi - Hấn nhìn nó chân thành

-Không cần phải xin lỗi , chuyện dù gì cũng đã qua rồi . Mà nếu người có lỗi thì phải là tôi , tại tôi ngu ngốc - Nó nói đều đều

-Em đừng nói thế , anh biết anh sai rồi , tha thứ cho anh nhé em - Hấn nắm tay nó

-Tha thứ ? Anh nghĩ nó dễ dàng như anh nghĩ sao? - Nó ngược mắt nhìn hấn

-Anh biết là em không thể , nhưng anh sẽ cố gắng làm cho chúng ta có thể quay lại , tin anh đi - Hấn nói chắc nịch

-Không nói về chuyện này nữa , đến đây là để chơi chứ không phải để khơi lại chuyện cũ , hãy coi như chúng ta chưa từng nói gì cả - Nó nói rồi bước đi

-..... - Hấn im lặng rồi cũng bước theo nó

-Tại chỗ Vy-Huy-

Cả hai đang ngồi trên cùng 1 chiếc xích đu , 2 người 2 ý nghĩ khác nhau . Vy thì nhìn xuống dưới đất thần thờ , đầu thì suy nghĩ làm thế nào để nó biết hẳn yêu nó thế nào . Trong khi đó thì Huy đang ngồi nhìn , ngắm những cô gái khác đi bên đường . Bỗng 1 cô nàng ăn mặc theo phong cách sexy , thiếu vải đi qua, thu hút ánh nhìn của Huy , cùng lúc đó Vy cũng quay sang Huy .

-Huy , anh nghĩ làm thế nào để Nhi với Phong gần nhau hơn - Vy hỏi , quay sang thì thấy Huy đang nhìn gái chăm chú , máu ghen trong người lại bộc phát

-À ừ thì- Huy nói nhưng mắt không rời cô nàng sexy kia

-Thì saoHả? -Vy gần giọng , thuận tay véo tai Huy

-Á , đau quá vợ ơi huu- Huy khóc không ra nước mắt

-Biết đau hả? Vậy sao còn có gan nhìn gái hả ? - Vy hét

-Anh biết lỗi rồi , lần sau anh không thế nữa - Huy nhìn Vy hối lỗi

-Lại còn có lần sau ? - Vy liếc

-Kh...không hi hi - Huy cười cười

-Hừm ,lần này em tha , lần sau anh chết chắc - Vy bẻ tay rôm rốp

-Hi hi bà xã muôn năm - Huy ôm Vy

-Tại chỗ Thiên - Trâm -

Tưởng 2 ông bà này đi chơi vui vẻ ở đâu chứ , hóa ra là đi rình nó với hẳn , đang rình thì mất dấu .

-Đâu mất rồi - Thiên nói

-Ừ vừa nãy còn thấy mà , giờ sao hả chồng? - Trâm nhăn nhó

-Thôi , cố chờ ở đây 1 chút đi , lát có khi nó quay lại rồi rình tiếp - Thiên thốt ra 1 câu mà không thể ngu hơn .

Bỗng 1 bàn tay nào đó vỗ nhẹ vào Thiên .

-Bọn họ không quay lại đó đâu mà rình - Nó nói khế

-Kệ đi rình là phải rình tới chót - Thiên khều tay nó ra khỏi vai mình , mắt không thèm để ý

-À mà ủa , giọng em sao kì kì vậy Trâm - Thiên quay sang Trâm thắc mắc

-Giờ đây? Giọng em sao mà kì? - Trâm hỏi

-Ủa vừa em không nói gì hả? - Thiên nói

-Em đâu nói gì - Trâm nói

-Lẽ nào- Cả 2 đồng thanh rồi cùng nhau quay người lại

Và

-Á á á á - Đồng thanh

-2 người rảnh quá ha ?- Nó cười đều

-Hơ hơ rảnh gì đâu em -Trâm nói vấp vấp

-Theo tụi tui làm gì vậy? -Hắn hỏi

-Ai nói là tụi tao đi theo mày , vợ vẫn chẳng qua là là trùng hợp thôi nha - Thiên vênh mặt ,trong lòng tự nhủ ' Sao mà mình thông minh quá vậy nè'

-Ồ trùng hợp quá ha , vậy mà em vừa nghe ai nói là rình trộm ý không biết - Nó vờ ngu ngơ

-Thì thì- Thiên gãi đầu

-Thì sao? Hai người nói lí do đi , tại sao rình trộm ? - Nó hỏi

-Thì tụi chị chỉ muốn xem em với Phong thế nào thôi mà - Trâm cúi gầm mặt

-Ờ , cuối cùng thì cũng nói thật , mà thôi đi về đi em chơi mệt lắm rồi - Nó nói khở

-Em chơi gì mà mệt? - Thiên nhanh nhẩu

-Trời em với anh ta đi tàu lượn, nhà ma, ăn kem,... bộ anh chị đi rình mà không biết à ? - Nó nói

-Thì tụi chị cũng phải đi chơi chứ, sao mà theo tụi em suốt được - Trâm kể

-Mà 2 đứa đi nhiều nơi chắc vui lắm nhỉ? - Thiên cười gian tà

-Hai nói gì vậy? Về thôi - Nó nói rồi bỏ đi , trông thì tưởng nó giận dữ nhưng mà trong lòng thì vui lắm , cảm giác khi đi cùng hần thật sự là rất hạnh phúc , tại đây nó và hần đều tìm được lại kỉ niệm ngọt ngào của cả hai.

-Nhi cùng mọi người về nhà tôi ăn cơm nhé - Hần kéo tay nó

-Ok luôn , chờ mãi - Thiên cười đều

-Em thấy sao? - Hần nhìn nó

-Cũng được - Nó gật đầu nhẹ

-Chờ chút để gọi 2 đứa quỷ sứ kia đã - Trâm nói rồi nhắc máy gọi cho Vy và Huy .

-Tại biệt thự KING nhà hần -

Nó cùng mọi người bước vào , và bắt tay vào việc làm bữa trưa . Nó , Vy và Trâm đang định xuống bếp nấu nướng thì hần kéo tay nó lại .

-Em ngồi đây nghỉ ngơi đi , đi chơi cũng mệt rồi để anh , Huy và Thiên nấu cho - Hần cười dịu dàng

-Hả??// - Ba tụi nó đồn thanh

-Ngạc nhiên lắm sao , đừng xem thường tụi này nha - Thiên vênh mặt

-Hãy đợi đó , sơn hào hải vị sẽ có ngay - Huy cũng tự sướng

-Ừ thì sơn hào hải vị - Đồng thanh

Chờ tụi hần đi thì Vy và Trâm nhìn nhau bất giác cười ma mị .

-Nhi , lên trên lầu đi tao muốn cho mày xem cái này - Vy nói

-Đúng đó , em lên lầu đi sẽ có điều bất ngờ lắm đấy - Trâm nắm tay nó

-Được - Nó cười nhẹ , nó cũng muốn xem thứ bất ngờ đó là gì

Thế là cả 3 người cùng nhau lên lầu ,

-Trong phòng hần -

Cả 3 bước vào với sự ngạc nhiên của nó . Nó nhớ lúc trước , phòng của hần là màu xám , u tối vậy mà giờ căn phòng lạnh lẽo ấy đã được sơn lại với màu tím thủy chung à nó yêu thích nhất . Lúc trước phòng hần bừa bộn không khác gì ổ lợn , vậy mà giờ đã sạch sẽ gọn gàng, ngăn nắp làm nó ngạc nhiên tột độ .

-Quay trở về quá khứ -

-Phòng anh sơn màu này nhìn khó chịu quá đi mất - Nó nhăn nhó

-Anh thích màu này vì nó giống anh - Hần thản nhiên

-Đã thế phòng còn bừa bộn quá đi mất - Nó nhăn nhó tập 2

-Tại người giúp việc về quê mấy hôm nên không dọn được -Hần bào chữa

-Haiz .. Anh với em khác nhau quá , em thì thích phòng sơn màu tím vì nó tượng trưng cho sự chung thủy , và em cũng muốn căn phòng đó phải gọn gàng ngăn nắp thì nhìn mới thấy hài lòng . -Nó nói

- Trở về hiện tại -

Hắn vẫn nhớ đến lời nó nói làm nó không khỏi cảm động , tiến sâu vào căn phòng thì nó nhìn thấy ảnh nó và hắn ở khắp nơi , trên bàn , trên tường . đầu giường ,..... Đặc biệt là không 1 hạt bụi nào có thể dính trên mỗi 1 tấm ảnh . Đang suy nghĩ mông lung thì 1 vật thu hút tầm mắt của nó . Nó tiến đến bàn máy tính , nơi có đặt lọ thủy tinh hình trái tim long lanh , bên trong chứa rất nhiều những hình trái tim đỏ rực trên đó có ghi ‘ Anh nhớ em ’ . Cầm lọ thủy tinh trên tay mà nó cảm thấy xúc động vô cùng , nó không ngờ nó đối với hắn quan trọng đến thế . Quay qua nhìn Vy và Trâm nó hỏi :

-Cái này là sao vậy?

-Đó là lọ tình yêu của Phong dành cho mày đấy , đồ ngốc - Vy mắng yêu nó

-Kể từ ngày em đi khỏi Phong , mỗi ngày cậu ấy đều thả 1 trái tim vào trong lọ với dòng chữ ‘Anh nhớ em ’ để mong chờ em trở về - Trâm nói đều đều

Nó nghe xong thì quay mặt lại nhìn chăm chú vào lọ thủy tinh , nước mắt không tự chủ lại rơi xuống , tránh để cho 2 người kia nhìn thấy nó vội vàng lau đi rồi đặt lọ lại chỗ cũ. Vừa lúc cũng có tiếng gọi của hắn

-Mọi người ơi xuống ăn cơm - Hắn hét to

-Xuống liền , Nhi đi thôi - Trâm nói vọng xuống rồi quay sang nó

-Vâng - Nó cười nhẹ rồi đi xuống lầu

Xuống dưới nhà nhìn vào mâm cơm mà tụi nó không thể kiềm nổi sự ngạc nhiên , há hốc mồm hết lượt .

-Nè , ngậm mồm vào coi , ruồi bay vào giờ , bộ chưa thấy sơn hào hải vị bao giờ hả các cô nương - Huy vênh mặt

-Đã thấy tài năng của tụi này chưa - Thiên tự đắc

-Tài năng cái con khỉ ý , tao nấu hết đấy mà tụi bây ngồi kể công nghe hay quá nhỉ ?- Hắn nói đều

-Ờ ờ ờ , trông kìa lại còn bày đặt đòi xuống nấu - Vy bĩu môi

-Tài năng xuất chúng ờ ờ - Trâm cũng bĩu môi

-Hi hi oai tí thôi mờ - Huy , Thiên đồng thanh nói , đồng thanh gãi đầu

Nó ngồi xem từ nãy mà ôm bụng cười sằng sặc , hắn thấy vậy mà cười hạnh phúc .

-Nào ăn cơm thôi - Hắn nói rồi kéo nó ngồi cạnh mình

-Ái chà chà , kinh ta - Huy cười đều

-Mày nói nữa là tao cho ra cổng ăn cơm đấy - Hắn trừng mắt

-Hi hi đùa chút thôi , vợ ơi ăn cái này nè - Huy nói xong thì gấp đồ ăn cho Vy

-Cảm ơn chồng -Vy cười

-Trâm yêu dấu , em ăn cái này đi - Thiên gấp cho Trâm miếng thịt to đùng

-Oh , cảm ơn ông xã- Trâm cười

-Bảo Nhi ơi , em ăn cái này nè , ăn mấy thứ đó mập thì xấu lắm - Hắn thấy nó ăn thịt giống Trâm thì vội ngăn , rồi gấp cho nó miếng cá vào bát

-Cảm ơn hi hi - Nó cười

4 người kia nhìn thấy cảnh này thì nhìn nhau cười ma mị , bởi chiến dịch tác hợp nó với hắn đang dần chuyển sang 1 trang sử mới , khiến khoảng cách của hắn với nó ngày càng gần hơn .

32. Chương 32: Sẽ Nhanh Thôi , Em Sẽ Là Vợ Anh

Tối hôm đó , tụi nó quây đủ ở nhà hấn thì nhà ai người ấy lại về . Nó cũng toan ra về nhưng chưa kịp bước ra khỏi nhà hấn kéo tay nó lại ; -Để anh đưa em về - Hấn cười với nó

-Không phiền anh đâu , tôi có thể tự về -Nó nhìn hấn

-Anh phải đưa em về thì mới yên tâm , đừng từ chối anh - Hấn nhìn nó ầm ập

-Thôi được rồi vậy phiền anh - Nó nhìn ra chỗ khác tránh ánh mắt của hấn

-Nè , đừng đóng phim tình cảm trực tiếp thế chứ - Huy hét to

-Em gái ơi , để nó đưa về đi không là tối ngủ nó khóc suốt đêm đấy - Thiên cười đều

-Chúng mày im ngay không tao cho xuống gặp bác Vương đẹp trai giờ đây - Hấn liếc Thiên với Huy

-Làm gì mà quát chồng tôi ác thế - Vy bênh Huy

-Thôi không làm phiền hai người nữa , tụi chị về nha Nhi - Trâm cười

-Vâng - Nó cười

Nhìn thấy bóng xe của hai đôi kia khuất xa thì hấn mới quay sang nó

-Đi , anh đưa em về -Hấn nắm tay nó

-Ừ - Nó bỏ tay hấn ra , nhẹ nhàng bước vào xe

-Nhi , anh biết là anh sai nhưng cho anh một cơ hội nhé - Hấn quay sang nhìn nó

-Tha thứ cho anh , anh biết là rất khó mà đúng không? - Nó quay sang nhìn vào hấn nói đều đều

- Vậy anh sẽ chờ đến lúc em tha thứ cho anh- Hấn cười nhẹ

-Tại sao anh lại như vậy chứ ? -Nó nhìn hấn

-Em nói gì vậy ? - Hấn nhìn nó

-Hai năm qua, anh lao đầu vào ăn chơi , rượu chè, đua xe ,..... anh không nghĩ đến tương lai sao? - Nó quay sang nhìn hấn khế trách

-Tương lai của anh là cùng em xây lên mái nhà hạnh phúc , vậy mà em lại ra đi , anh cũng đau lắm chứ - Hấn bất lực nhìn nó , ánh mắt chứa đầy buồn tủi

-Xin lỗi - Nó nói ngắn gọn vắn vắn 2 từ nhưng chứa bao cảm xúc

-Em đừng nói thế là do anh mà , thôi đến nhà em rồi - Hấn mỉm cười hiền với nó

-Ừ , cảm ơn anh - Nó cười nhẹ

Nó bước đi được hai bước thì tự dừng thấy ầm ầm sau lưng , quay người lại thì thấy hấn , hấn đang ôm nó chặt , thật chặt , cái ôm nói lên bao nhớ nhung của hấn dành cho nó suốt thời gian qua

Nó định mở lời thì hấn đã lên tiếng , thật nhẹ nhàng

-Một chút thôi , chỉ cần được ôm em như thế này dù chỉ là trong giây phút ngắn , anh cũng thấy hạnh phúc rồi - Hấn thì thầm vào tai nó

-.....- Nó chỉ biết im lặng

-Anh xin lỗi , em vào nhà đi , ngủ ngon nhé - Hấn cười

-Ừ - Nó nói xong thì quay gót bước vào nhà

Hấn đứng nhìn nó từ xa , miệng nói thật nhỏ :’ Sẽ nhanh thôi , em sẽ là vợ anh’ .Nó rồi hấn vào trong xe , phóng vụt về nhà .

Nó bước vào nhà thì mọi người đã ngủ rồi , bước lên phòng nhẹ nhàng tránh làm cho mọi người thức giấc . Bước vào cái phòng yêu dấu , nó thả người vào chiếc giường dịu êm toan ngủ nhưng hình ảnh hấn cứ hiện trong đầu nó . Mỗi lần ở bên hấn , nó ấm áp quá , nó cười rất nhiều , có lẽ do nó yêu hấn quá nhiều . Thật ra nó đã tha thứ cho hấn rồi nhưng vẫn giữ sự im lặng , thái độ lạnh nhạt với hấn để xem hấn như thế nào , và hấn làm cho nó hài lòng , hấn không bỏ cuộc mà vẫn cố gắng để làm cho nó tha thứ cho mình . Bất giác cười nhẹ , nó khẽ nhắm mắt lại , miệng nói nhỏ ‘ Đồ ngốc’ .

-Tại nhà hấn-

Về đến nhà cũng không khác gì nó , bước thật nhanh lên lầu , tìm đến giường ngủ êm đềm , thả người nhẹ xuống giường . Đưa hai tay vòng qua gối đầu , hấn ngẫm lại mọi việc ngày hôm nay . Ngày hôm nay quả thật là ngày hấn hạnh phúc vô cùng , không còn là những chai rượu tẻ nhạt vây quanh bầu bạn mỗi đêm , không còn rơi nước mắt khi nhớ về nó và ân hận vì những việc mình gây ra cho nó . Mà thay vào đó là những nụ cười , sự vui vẻ của mọi người dành cho nhau , nhất là cái ôm chủ động của hấn với nó , thật sự thì cảm giác lúc ôm nó thì không thể thốt ra thành lời . Quá hạnh phúc , quá xúc động ,... hàng loạt cảm giác ập đến trong hấn khi được xiết chặt người con gái mình yêu sâu đậm . Nở nụ cười hạnh phúc nhất , đẹp nhất , hấn với lấy điện thoại nhắn tin cho nó : ‘ Ngủ ngon nhé , vợ tương lai ’ .

-Tại chỗ nó -

Nhắm mắt ngủ một lát thì nhận được tin nhắn , nó mở ra . Thì ra là hấn , đọc dòng tin nhắn ngẩn ngui mà nó hạnh phúc vô cùng , nở nụ cười thật tươi , nó nhắm mắt lại chìm vào giấc ngủ bình yên , miệng vẫn nở nụ cười nhẹ .

-Quay lại chỗ hấn-

Gửi tin xong , hấn nhanh chóng thực hiện kế hoạch bí mật của mình , gọi cho Thiên , hấn nói ;

-Mọi người giúp tôi nhé - Hấn nói đều đều

-.....- Đầu dây bên kia

-Vậy cảm ơn mọi người trước , nhớ giữ bí mật đến giây phút cuối cùng nhé ông tướng

- Ôkeeeeeeeeeeeeeeeee - Bên kia

-Được rồi , bye - Hấn cười trong điện thoại rồi cúp máy

Nhắm mắt lại , nhẹ nhàng chìm vào giấc ngủ .

Kế hoạch của hấn là gì đây ? Và làm thế nào để chinh phục được nó? Nó và hấn sẽ ra sao , tiến đến với nhau hay mỗi người một lối ? Tất cả chỉ có trái tim của nó và hấn mới biết (Sún : Câu này hơi lố) .

Sún : Mọi người ơi truyện sắp full rồi ạ , mọi người đóng góp ý kiến về truyện cho em nha , và tiếp tục ủng hộ truyện ạ . LOVE ALL :*

33. Chương 33: Tối Nay 8 Giờ - Công Viên L.o.v.e

Sáng hôm sau ‘Reng reng reng’ - đồng hồ báo thức của nó bắt đầu đã reo đánh thức nó dậy , bắt đầu với một ngày mới . Sủa soạn nhanh chóng , nó bước nhanh xuống lầu .

-Chào tiểu thư , mời cô xuống ăn sáng - Quấn gia Kim cung kính nói

-Dạ thôi , chút con đến trường ăn sau , giờ con đi học nhé - Nó cười

-Vâng , để tôi gọi tài xế chở tiểu thư đi - Quấn gia Kim nói

-Thôi ạ , hôm nay con muốn đi bộ hít thở không khí một chút -Nói rồi , nó nhanh chân bước đến trường .

Hôm nay trời vẫn xanh , gió vẫn thổi nhẹ nhàng , ánh nắng vẫn chan hòa , mỗi người một công việc tất bật , không khí vẫn rộn rã . Nhưng hôm nay nó cảm thấy tâm trạng háo hức , mong chờ điều gì đó đang làm chủ bản thân nó , rảo bước nhanh tới trường nó nhanh chóng bước vào lớp .

Vừa vào tới lớp , tự dưng lại có bao nhiêu con mắt đổ dồn về phía nó , nhất là bốn con yêu quái , ý lộn bốn con người đáng yêu của nó . Không hiểu họ ăn phải cái gì mà tự dưng nhìn nó chằm chằm , thỉnh thoảng thì chớp chớp , chưa kể đến cái miệng còn cười cười kiểu ‘ cực kì là kinh dị ’ .

-Sàng buổi cháo , à nhầm chào buổi sáng - Cả bốn không hẹn nhau đồng thanh lên tiếng (Sún: Như học thuộc lòng sẵn tại nhà :v)

-Ch.. Chào - Nó lấp bắp chẳng nói lên lời luôn , thật sự là kì lạ .

Nhắc đến kì lạ thì nó mới để ý rằng hôm nay thiếu một người , là hấn , hấn hôm nay không đi học . Lý do là gì đây? Hôm qua đi chơi vui vẻ lắm mà , hay là hấn gặp chuyện gì? Một loạt câu hỏi vu vơ hiện lên trong đầu nó , thật sự là thiếu hấn , nó cứ thấy buồn buồn , cảm giác rất khó chịu . Thấy sắc mặt của nó thay đổi liên tục , như đã đạt được mục tiêu , bốn người quay sang cười ma mị .

-Bé Nhi , sao buồn vậy nè? - Thiên xoa đầu nó

- Nhìn mặt em hiện lên hai chữ ‘ Nhớ Phong’ rồi kia kìa - Trâm bịt miệng cười

-Nào có , chị cứ trêu em - Nó cười trừ

-Trêu gì ? Bỏ nhớ ‘ảnh’ thì nói ra đi , tụi này lòi ‘ảnh’ về cho nè - Vy nhấn mạnh từ ‘ảnh’ , mắt chớp chớp liên tục làm nó suýt nôn .

-Cắt cái mắt đó đi giùm tao cái , mắc ói quá trời - Nó bịt miệng vờ nôn

-Nhi ơi là Nhi , nhớ thì nói đi mà , mắc công buồn vô cớ như vậy , thằng Phong mà biết thì nó chém chết tụi này luôn đó - Huy cười đều

-Mấy người thôi đi không hả , cho xuống gặp anh Vương giờ - Nó giơ nắm đấm đe dọa

- giống ai đó ghê ta - Cả bọn đồng thanh kích đều nó

-Haiz , mệt mấy người quá , à mà anh Nam vẫn chưa có tin tức gì hả? - Sực nhớ đến Nam nó hỏi

-Ừ ha , em nhắc anh mới nhớ , nó dạo này chả có tin tức gì cả , lên báo tìm cũng chỉ thu về con số 0 thôi , chắc là cáo từ nghề hát hò rồi về quê ở ẩn luôn rồi - Thiên đùa

-Trời , vậy là anh ấy không về nữa hả? Buồn quá à - Nó nhăn nhó

-Buồn gì mà buồn , vui lên mày , hôm nay là ngày đặc biệt mà - Vy nháy mắt

-Bộ hôm nay có động đất hả , sao không nói sớm để tao dọn sang Pháp với bama cho chắc ăn - Nó vờ ngu ngơ

-Con quỷ , nói chuyện với mày thà tao nói với cái đồ gối của tao còn hơn , mày chỉ cần nhớ rằng hôm nay là..... - Đang nói thì Vy bỗng ngắt quãng

Và....

-Ngày đặc biệt - Lại đồng thanh

Nó suýt xỉu với đám này . Lắc đầu chán nản , nó lăn ra ngủ để giết thời gian .

Tan học , lại rảo bộ trên con đường quen thuộc , nơi lá vàng cứ rơi nhẹ trên không trung , cảm giác thật yên bình . ‘Tinh’ bỗng điện thoại của nó reo có tin nhắn , tò mò mở ra xem . Một dòng chữ ngắn ngủi hiện lên , tuy chỉ có vài chữ ngắn ngủi nhưng cũng cho nó được cảm giác ấm áp , vui vẻ . ‘Tối nay 8h - công viên L.O.V.E’ được gửi từ hấn . Bất giác nở nụ cười thật tươi , nó bước nhanh về nhà trong tâm trạng háo hức đan xen hồi hộp .

34. Chương 34: Cầu Hôn

Như đã hẹn , buổi tối 8 giờ tại công viên L.O.V.E , nó đã có mặt đúng giờ . Nó diện trên người bộ váy ren trắng , tay áo của váy dài đến khuỷu , tóc xõa ngang vai , đầu đội nơ màu xanh rêu làm điểm nhấn , chân đi guốc trắng , không đeo phụ kiện , trang điểm nhẹ . Bước vào công viên chưa đầy 2 phút mà nó đã cảm thấy kì lạ vô cùng , thường thì các cặp tình nhân hay đi dạo tại công viên này lắm cơ mà , số người vào đây buổi tối thì đông như kiến vậy mà giờ lại không có một bóng người . Bỏ qua ý nghĩ trong đầu mình , nó rảo bước từ từ trên con đường trắng mịn . Thiên bỗng đầu lộ mặt ra (Sún: Nói là lộ mặt ra thì hơi quá lời nhưng mà sự thật là thế) , trên tay là một bông hoa hồng đỏ từ từ tiến về phía nó , đặt hoa vào tay nó đồng thời nở nụ cười tỏa nắng (Sún : Cơ mờ tối rồi không có nắng) rồi nhẹ nhàng bước đi , làm nó không kịp ứ ở nửa lời . Cứ thế là từng chiến sĩ bé nhỏ bước ra tặng hoa cho nó giống như Thiên , tiểu đội chiến sĩ này không ai khác chính là đội tiểu quỷ của chúng ta . Cười nhẹ , nó tiếp tục khám phá công viên bí ẩn , thu hút ánh nhìn của nó lúc này là dòng chữ sáng lấp lánh được treo cẩn thận và uốn tinh tế trên một sợi dây thép chắn ngang trên cao ‘ Anh xin lỗi vì những việc mình đã làm ’ . Một nụ cười nhẹ nhàng lại nở trên môi nó , nụ cười ấy chưa kịp tắt ngấm thì một hình trái tim lấp lánh lại hiện lên với dòng chữ ‘ Dù biết rằng xin lỗi như thế nào đi nữa thì anh vẫn không thể chuộc lại lỗi lầm nhưng anh chỉ muốn nói rằng ANH YÊU EM ’ . Lần này nó cảm thấy xúc động trước câu nói này , nước mắt nó xém chút nữa là tuôn ra rồi nhưng may là nó cố gắng kìm nén lại cảm xúc . Càng bước tiếp sâu vào trong công viên theo con đường trắng dài , nó càng thấy tò mò hơn , đến lúc nhìn thấy mũi tên trắng chỉ về phía bên phải nó . Xoay người lại , giờ thì dấu chấm hết cho sự tò mò cũng đã hiện lên , trước mắt nó giờ là khung cảnh lung linh huyền ảo như trong mơ vậy . Từng ngọn nến cứ thế lần lượt sáng rực lên , tất cả kết lại thành hình trái tim lớn và đặc biệt trong hình trái tim thơ mộng đó là một chàng trai , vẻ lịch lãm , lôi cuốn của người con trai ấy như được tăng lên gấp bội nhờ những tia sáng lấp lánh của những ngọn nến nhỏ . Tóc vuốt gel hất sang một bên , mặc vest màu đen , áo sơ mi trắng bên trong , thắt trên cổ cái nơ màu đỏ đô , tay cầm đàn ghita ngồi trên cái ghế trắng nhỏ nhỏ . Nó còn đang ngẩn người vì bất ngờ thì âm thanh trong trẻo của tiếng đàn , truyền cảm của tiếng hát bắt đầu vang lên nhịp nhàng , da diết . Đây người anh yêu hồi lại gần đây với anh

Anh sẽ nói ra tương tự từ bao lâu chôn dấu Em có biết rằng từ khi ta thuộc về nhau Với anh tìm một ngày buồn thật khó khăn. Đây người anh yêu hồi ghé sát môi em lại đây Anh sẽ trao lên đôi môi kia bao yêu thương nhé Để yên nhé và vòng tay sau lưng anh ôm chặt đi Thấy không con tim anh nói rất cần em. Cứ mãi như vậy thì tình ta sẽ chẳng phai nhòa Và một thời gian sau em sẽ là cô dâu Dù anh luôn biết sẽ thật khó đến ngày mà anh luôn mơ thầm Nhưng mong lắm ngày mà em là vợ yêu ơi! Mỗi đêm anh nhìn lên trời cao luôn nguyện cầu Mong rằng tình đôi ta sẽ mãi mãi được bền lâu Tương lai sợ lắm cũng chẳng biết ta yêu nhiều hơn hay xa rời Nhưng anh hạnh phúc vì hiện tại đang có em.

(Khắc Anh- Vũ Duy Khánh -Vợ Yêu)

Bây giờ nếu có ai đó hỏi nó rằng cảm xúc hiện tại của nó là gì ? Nó sẽ trả lời ngắn gọn với hai từ ‘cảm động’ , thật sự là rất cảm động , nó thể ngờ được rằng hần có thể làm những thứ này vì nó , dường như vạch ngắn cách cảm xúc giữa hai người nó và hần đang bị phá vỡ . Những giọt nước mắt long lanh không tự chủ mà cứ thế đua nhau rơi xuống , lăn dài trên gò má xinh xinh . Tiếng đàn vừa dứt , đặt cây đàn cạnh chiếc ghế nhỏ , hần nhẹ nhàng bước đến chỗ nó , dịu dàng kéo tay nó bước vào trái tim tình yêu kia , thấy nó khó hần cười nhẹ , lau nhẹ giọt nước mắt trên mặt nó .

- Đừng khóc mà, trông em khóc xấu lắm đấy - Hần xoa đầu nó cười hiền

Nó vẫn im lặng , ngược mắt nhìn hần , nó không biết nói gì bây giờ cả .

- Nhi , hôm nay anh hẹn em ra đây là có chuyện muốn nói - Hần nhìn thẳng vào mắt nó nói

-Anh nói đi - Nó nói đều đều

-Quá khứ của chúng ta rất đẹp phải không? Ở đó đã có bao kỉ niệm sâu sắc của hai ta , bao nụ cười hạnh phúc , bao giây phút ấm áp bên nhau , mỗi lần nghĩ đến nó anh luôn cảm thấy hạnh phúc vô cùng . Nhưng chỉ vì những giây phút đa nghi , sai lầm khi không tin vào em , không chịu nghe em giải thích mà tình cảm của hai ta đã trở nên rạn nứt , đổ vỡ . Thời gian ấy anh đã luôn tự dằn vặt mình , luôn tự trách mình rằng , nếu anh chịu nghe em nói , chịu tin em và cố gắng níu tay em lại thì chắc có lẽ chúng ta sẽ không như

thế này . Anh cũng biết rằng dù có xin lỗi thế nào thì cũng không thể làm lành vết thương lòng trong em , nhưng Nhi à , em chính là người con gái đầu tiên làm anh phải rơi nước mắt , là người mà anh luôn nghĩ đến và gọi tên trong vô thức ,... - Hấn nói đến đây thì đột nhiên ngưng lại , hơi cúi đầu xuống như để che đi biểu cảm buồn rầu của mình .

- Anh rất yêu em , mãi mãi chỉ yêu mình em , vì vậy nên Bảo Nhi , em tha lỗi có anh nhé - Hấn cầm tay nó , ánh mắt khẩn cầu - Và làm bà xã của anh nhé - Rút trong túi áo một chiếc hộp mà xanh dương nhỏ nhắn , hấn từ từ mở ra lấy chiếc nhẫn kim cương lấp lánh ,đồng thời nhẹ nhàng quỳ xuống trước mặt nó , giơ chiếc nhẫn lên trước mặt nó .

Trong nó giờ đây vô cùng hạnh phúc , nước mắt lại một lần nữa rơi xuống , đầu khẽ gật gật .

-Em đồng ý , ông xã - Nó cười thật tươi nhìn hấn

Hấn thì sung sướng vô cùng , vội vàng ôm chầm lấy nó , thật chặt , thật chặt như thể không muốn mất nó lần nữa .

-Cảm ơn em , anh yêu em - Hấn ôm nó ngày càng chặt , miệng cười tươi

- Aaa .. Anh ôm chặt quá , em khó thở - Nó vội nói

-À ừ anh xin lỗi , tại anh vui quá - Hấn cười tươi nhìn nó - Để anh đeo cho em - Hấn nhẹ nhàng đeo chiếc nhẫn vào tay nó .

35. Chương 35: Buổi Tối Ngọt Ngào

-Cảm ơn em vì tất cả - Hấn nắm tay nó cười hạnh phúc -Không đâu , câu đó em nói mới phải , là chính anh đã đem cho em cảm giác được yêu và cho em biết hạnh phúc nghĩa là gì - Nó cười

- Anh yêu em - Hấn cười

-Em cũng yêu anh - Nó cười đáp

Hai người ôm chầm lấy nhau , trao cho nhau một nụ hôn thật nhẹ , nhưng lâu dài , ngọt ngào và hạnh phúc cũng giống như tình yêu của họ vậy - một tình yêu bất diệt .

- Ở bụi cây cách đó không xa-

-Nè xích ra coi , đứng vậy ai mà nhìn được - Huy nhìn Thiên cầu nhàu

-Cái gì , hai vợ chồng mày ý , chỗ thì chật hẹp thế này còn đòi hỏi - Thiên đốp lại

-Ôi , sao mà lãng mạn quá chừng - Trâm chấp tay say đắm nhìn nó và hấn

-Trời ơi , sao con Nhi nó sướng quá trời ơi - Vy nhìn hai đứa nó ngưỡng mộ

-Hai má ơi , đứng rình tụi nó một chút , muối cắn thế này lại còn lãng mạn cái gì - Huy nhăn nhó

- Ừ , mày nói đúng , ngứa quá trời , về nhà chắc tao phải thu tiền phí thằng Phong để mua thuốc , công đứng rình mới được - Thiên gãi chân , rên khổ

‘ Rầm ’ cả bọn ngất sạch vì câu nói bá đạo của chàng Thiên .

-Nè dậy đi mấy hồn - Thiên lay lay cả bọn

-Con lay bố luôn đây , bố phát ngôn ra câu hay thế , cái gì mà công rình - Huy nói khổ

- Tao mà lại - Thiên hất hàm

- Kìa , hôn rồi, hôn rồi kìa - Vy hét lên

-Đâu đâu - Cả bọn đồng thanh

-Xích ra coi , chật quá - Thiên quát

-Hai người đi ra chỗ khác cho đỡ chật đi , đang đoạn hay - Vy nói , mắt vẫn không rời ‘phim hay’

-Nè đuối khéo nhau à , chị cho cháo nhé - Trâm bẻ tay rôm rốp

-Hơ hơ hơ.... khổ quá - Vy bồng hét ló lên

Kết quả là cả bọn giật mình , xô đẩy lẫn nhau , thế là bốn người không hẹn nhau cùng suýt hôn đất , lộ diện trước sự thần nhiên của nó và hấn.

-Cuối cùng thì cũng chịu ra rồi đây - Hấn cười đều

-Hi hi hi - Cả bọn gãi đầu

-Mọi người chắc vất vả lắm đây , chỗ đây nhiều muỗi lắm nhỡ? - Nó cười đều

-Vất vả lắm em ạ , bọn anh phải chiến đấu mãi thì mới còn xác để xem lốt ‘phim hay’ đây - Thiên từ từ nói

-Phim hay ? - Nó và hấn cùng nhau nhú mày

-Ồ hơ không có gì đâu - Trâm huých cho Thiên một cái vào hông

-Mà hai người tình cảm nhỉ? - Vy nhìn nó cười nham hiểm

Nó ngượng ngùng quay mặt đi

-Quá tình cảm ý chứ - Hấn vênh mặt

-Ê Phong , trái tim kia đẹp quá , mày với Nhi đi ra chỗ khác đứng một lúc đi , cho tao với Vy đứng nhờ tý , xem thế nào nhé - Huy nhìn hấn khẩn cầu

-Tao nữa Phong ‘yêu dấu’ ơi - Thiên cười cười

-Ừ ừm ... câu trả lời của tao là - Hấn nói chậm chậm - Không - Hấn nói phắt ra một chữ làm cho cả bọn tối sầm mặt .

-Hừ , bọn tao đã giúp mày rồi nhớ , vậy mà mày... - Thiên nắm chặt tay

-Đúng là cái đồ ăn , trám a nhằm ăn cháo đá bát mà - Huy bẻ tay rôm rốp

Mồ hôi hấn bắt đầu túa ra như suối , miệng lắp bắp :

-Hơ hơ ..

Bất giác Huy với Thiên quay sang nhau cười ma mị rồi cả hai cùng bắn cho hấn tia lửa nóng rực

- Giết !!! - Đồng thanh , cả hai đuối hấn chạy té khói

Ba cô nàng thì đứng đó ôm bụng cười sằng sặc . Sau những giọt nước mắt , luôn là những nụ cười hạnh phúc . Đối với nó , buổi tối hôm nay là buổi tối mà nó cảm thấy ý nghĩa và hạnh phúc nhất trên đời này . Và không chỉ mình nó mà trong tâm thức của ai đó , cũng cảm nhận được điều đó thật sâu sắc.

36. Chương 36: Lễ Cưới Ngọt Ngào

Ba tuần sau Hiện giờ đang là không gian ấm áp của tháng tám mùa thu . Đối với mọi người thì mùa thu đem lại sự hanh khô, hơi se lạnh tuy nhiên lại có chút ấm áp ở đâu đó vây quanh , bởi thế vào mùa thu ai cũng háo hức , vui tươi như đang mong chờ điều gì đó . Nhưng đối với tụi nó và hấn lại khác , mùa thu là mùa của sự ấm áp , nhưng không phải ấm áp ở vẻ hình thức bên ngoài mà là ấm ở trong tim , nó đem lại cảm giác hạnh phúc đan xen với hương vị của tình yêu . Chính bởi lẽ đó mà hôm nay là ngày vô cùng đặc biệt , không phải là những ngày bình thường tại cuộc sống xung quanh nữa mà hôm nay là ngày tụi nó lên xe hoa , tìm về với tình yêu của mình . Không khí thật trong lành , nắng nhẹ nhàng phảng phất xuyên qua những vòm lá xanh xanh tạo lên một khung cảnh hữu tình lãng mạn .

- Tại nhà thờ -

Khách khứa hôm nay tấp nập đông vui , bước vào lễ đường , sải chân mình trên thảm đỏ trên môi ai cũng nở nụ cười thật tươi để chúc mừng ngày hạnh phúc này . Khi đã đến giờ , tất cả mọi người cũng đã ngồi vào những hàng ghế trắng trang trọng , tinh khôi , các chủ rể từ từ bước ra , ba người ba vị trí đứng kế tiếp

nhau . Hôm nay bộ ba hotboy của chúng ta không còn là những chàng trai kiêu ngạo , hống hách nữa mà đã trưởng thành và chín chắn hơn . Khóa lên mình bộ vest trắng , cổ áo cài nơ đỏ , tóc vuốt gel nhọn , cả ba trông thật nổi bật trước bao người , với bao con mắt ngưỡng mộ .

Từ cánh cửa , tụi nó bước vào như ba nàng tiên , mỗi người một kiểu váy cưới khác nhau , cùng là màu trắng thuần khiết , trong sáng .

Nó mặc chiếc váy cưới dài tay bằng ren , nó luôn khoác lên mình những trang phục chất liệu ren bởi đối với nó thì những chiếc váy bằng ren giúp nó toát lên vẻ tinh khôi , thuần khiết . Tay váy dài đến khuỷu , thân váy phía trên ôm sát eo , từ từ xòe rộng ra ở phía dưới , khắp nơi đều đính toàn ngọc trai xen lẫn vài viên kim cương lấp lánh . Tóc vẫn để xõa ngang vai , đội thêm gương miện nhỏ xinh , nhìn nó giờ đây giống hệt thiên sứ , cả khán phòng như nín thở trước vẻ đẹp ấy .

Vy khoác lên mình bộ váy cúp ngực , xòe rộng và phủ dài xuống dưới , khắp váy toàn là đá pha lê xanh ngọc bích nhỏ . Tóc tết sam uốn thác nước , đầu đội gương miện nhỏ , lấp lánh . Nhìn Vy giờ không còn sự tinh nghịch nữa mà thay vào đó là vẻ đẹp mê hồn , thu hút ánh mắt của khán phòng .

Trâm như được tăng thêm vẻ đẹp quyến rũ pha chút đáng yêu , dễ thương của tuổi mới lớn , khi khoác lên mình chiếc váy cưới hở vai , từ đầu đến chân , bộ váy được phủ từ trên xuống đều là kim cương lấp lánh , từng đường may , uốn lượn sắc sảo của những họa tiết trên chiếc váy làm cho cô nổi bật giữa đám đông . Tóc búi hình con bướm , tinh tế với những viên ngọc trai đính lên tóc .

Cả ba đều cầm trên tay bó hoa hồng đỏ thắm , tô điểm vẻ đẹp huyền ảo của mỗi người thêm sắc sảo . Khoác tay ba người cha yêu quý , tụi nó bước chậm rãi trên thảm đỏ trong những tiếng vĩ cầm du dương , trầm bổng . Bước đến chỗ hân , nó và hân nhìn nhau cười hạnh phúc , đặt tay nó lên tay hân , ba nó chậm rãi nói :

- Từ bé đến giờ , Nhi luôn là đứa con gái mà ta yêu quý nhất và không muốn rời xa chút nào , nay đã đến ngày nó bước lên xe hoa , ta cũng không mong gì cả chỉ mong hai đứa yêu thương nhau và sống thật hạnh phúc . Ta trao nó cho con , hãy đem lại nụ cười cho nó nhé - Ông cười mỉm

- Dạ vâng , con hứa sẽ đem lại hạnh phúc cho cô ấy - Hân cười

- Vậy là ta yên tâm rồi , cảm ơn con - Ba nó vỗ vai hân rồi bước nhanh xuống hàng ghế ngồi .

- Chỗ Vy -

Từ lúc bước vào , ông Lê (ba Vy) đã bắt gặp ngay cái ánh mắt đều đều của Huy khi nhìn chằm chằm vào Vy , như muốn ăn tươi nuốt sống vậy , tuy cũng sắp là người một nhà nhưng ông không có mấy thiện cảm với Huy vì nghe danh từ lâu đã nổi tiếng sát gái , không giống ai trong nhà . Huy nhìn Vy nở nụ cười thật tươi , Vy ngưỡng chừng hơi cúi xuống , che đi gương mặt ửng hồng . Thấy hai đứa cứ xem mình là không khí , ông Lê lên tiếng :

- Trong nhà ta chỉ có một đứa con gái yêu quý này thôi , nó là đứa con gái tốt lắm đấy , người mà làm nó rơi một giọt nước mắt thôi là ta cho người lãnh hậu quả đấy , nhớ chưa - Ông giọng nghiêm khắc

- Con gái sống hạnh phúc nhé , không được quên ta đâu đấy - Ông quay sang Vy vờ sụt sịt

- Thôi mà ba , hôm nay là ngày cưới của con đấy - Vy nhìn ông cười

- Ba cứ yên tâm giao Vy cho con đi ạ , con hứa sẽ không để cô ấy phải buồn một tích tắc nào đâu , con thề với trời luôn đấy - Huy nói nghiêm túc

-Ừ , vậy ta yên tâm rồi - Ông Lê cười

- Chỗ Trâm-

Do hai người họ có sẵn đính hôn nên , việc ba vợ yêu thương chàng rể cũng là chuyện hiển nhiên . Đặt tay Trâm vào tay Thiên , ông Minh (ba Trâm) nói nhẹ :

- Đây , ta trả vợ cho con đấy , nhớ phải yêu thương nó đấy nhé , chàng rể của ta - Ông Minh vỗ vai Thiên cười lớn

- Dạ vâng , con sẽ đem lại hạnh phúc cho cô ấy ạ , ba cứ yên tâm - Thiên nói rồi quay sang nhìn Trâm cười dịu dàng

- Thấy hai con hạnh phúc , ta cũng vui rồi - Ông Minh cười

Đã đến giờ làm nghi thức , cha sứ bắt đầu cất giọng :

- Đã đến giờ lành , các chú rể hãy dắt tay cô dâu tiến lên phía trước một bước .

Làm theo lời cha sứ , ba cặp đều tiến lên trước một bước nhỏ .

- Chú rể Lâm Chấn Phong , Nguyễn Gia Huy , Nguyễn Hoàng Bảo Thiên , các con có đồng ý lấy các cô dâu Nguyễn Hoàng Bảo Nhi , Nguyễn Bảo Vy , Nguyễn Thùy Trâm làm vợ , yêu thương họ , chăm sóc họ và cùng nhau vượt qua bão tố không ? - Cha sứ cất tiếng

- Con đồng ý - Ba người đồng thanh lên tiếng

- Cô dâu Nguyễn Hoàng Bảo Nhi , Nguyễn Bảo Vy , Nguyễn Thùy Trâm , các con có đồng ý lấy các chú rể Lâm Chấn Phong , Nguyễn Gia Huy , Nguyễn Hoàng Bảo Thiên làm chồng , dù khổ đau , khó khăn , cùng nhau vượt qua mọi gian nan thử thách ?- Cha sứ nói

-Con đồng ý - Ba nàng công chúa không do dự đồng thanh lên tiếng

-Các chú rể hãy trao nhẫn cho các cô dâu - Cha sứ

Thế là ba chiếc hộp nhỏ hình trái tim màu đỏ được đưa đến trước mặt từng đôi . Lấy từ từ nhẫn ra , ba chàng nhẹ nhàng đeo vào tay ba nàng mỉm cười hạnh phúc .

-Ta tuyên bố các con chính thức trở thành vợ chồng , bây giờ các chú rể có thể hôn các cô dâu - Cha sứ nhìn ba đôi cười mỉm thay cho lời chúc

Vậy là từng đôi một , trao cho nhau những nụ hôn thật nhẹ, thật ngọt ngào và thật lâu dài chứng minh cho tình yêu bất diệt của họ .

‘Bốp , bốp, bốp ’ những tràng pháo tay rộn rã vang lên , chúc mừng ngày họ đến bên nhau .

37. Chương 37: Em Gái Cưới Không Mời Anh - End

Kết thúc nghi thức , bây giờ là khoảnh khắc đặc biệt của ngày cưới , khoảnh khắc những bó hoa rực rỡ được tung lên , đem lại hạnh phúc cho mọi người . Đầu tiên là Trâm , cô nhẹ nhàng nhắm mắt và tung hoa về phía sau , nhưng đáng tiếc là không ai tóm được (Sún : tiếc quá) Đến lượt Vy , cô hăng hái tung hoa , nhắm mắt lại , nhẹ nhàng tung bó hoa lên .

‘Ồ’ một tiếng ồ lớn vang lên , Vy xoay nhẹ người lại , có người đã nhận được bó hoa ấy nhưng tiếc thay rằng người đó lại là mẹ của Vy .

-Con gái , con lỗ lỏng nào lại đối xử vậy với ba hả? Vợ , em không được đi kiếm hạnh phúc khác đâu đấy - Ông Lê nói khở

Tất cả mọi người cười ầm lên với cặp đôi này .

Cuối cùng là nó , cũng xoay người nhẹ về phía sau , nhắm mắt lại , hít thật sâu rồi tung bó hoa lên không trung , mọi người tò mò nhìn theo hướng bó hoa bay tới và nó đã hạ cánh hoàn hảo trên tay một chàng trai tuấn tú , không ai khác là người mà nó luôn nhớ đến - Kỳ Nam.

-Em gái cưới không mời anh - Nam cười cười bước đến phía nó

-Em nhớ anh lắm đấy , anh biết không - Nó ôm chầm lấy Nam , mắt rưng rưng

-Bé con , hôm nay là ngày vui của em đấy , khóc là xấu lắm biết chưa - Nam cười nhẹ

-Dạ , vậy em không khóc nữa hì - Nó cười tinh ranh

-Mà dạo này cậu đi đâu vậy , tụi tụi tìm mãi - Hấn nói

-À , có chút chuyện ý mà - Nam cười - Cậu phải chăm sóc cô bé này tốt đấy , không là cậu không xong với tôi đâu - Quay sang hắt giọng vờ đe dọa

-Đương nhiên , cô ấy sẽ hạnh phúc - Hấn nhìn nó cười

-À , nhận tiện tôi cũng xin giới thiệu với mọi người luôn , đây là Mỹ Linh , vợ sắp cưới của tôi người Việt Kiều , mong mọi người sẽ sớm dự lễ cưới của chúng tôi - Nam nắm tay Linh cười hiền

-Chào mọi người tôi là Phạm Mỹ Linh , chúc mọi người hạnh phúc bên nhau nhé - Linh cười nhìn tụi nó

- Cảm ơn và chúc hai người hạnh phúc - Cả đám đồng thanh

Lễ cưới kết thúc , sáu người nắm tay nhau , hạnh phúc chạy vụt ra khỏi lễ đường với nụ cười tươi tắn trên môi .

- Tại khu mộ của Tuấn Kiệt -

Hấn cùng nó nắm tay nhau cùng bó hoa oải hương lớn bước vào . Trên người vẫn mặc y nguyên bộ đồ cưới trang trọng . Hai người từ từ bước đến ngôi mộ , đặt bó hoa xuống và thắp một nén nhang theo đúng nghĩa .

-Tuấn Kiệt , em đến thăm anh rồi đây , anh dạo này khỏe không ? Em thì vẫn tốt , à mà anh có biết hôm nay là ngày gì không? Hôm nay là ngày em và Phong cưới nhau đấy . Em đã nghe lời anh rồi đấy , nghe lời anh phải sống vui vẻ, hạnh phúc . Cảm ơn vì đã đem đến bên đời em một người có thể che chở và ủ ấm trái tim em . Cảm ơn anh.. hức „hức - Những tiếng nấc của nó vang lên , tạo lên một cảm xúc khó tả

- Cậu cứ yên tâm yên nghỉ đi nhé , tôi sẽ thay cậu chăm sóc cô ấy thật tốt và cũng cảm ơn cậu đã đem cô ấy đến bên đời tôi - Hấn đứng ôm nó nói

Không thể nhìn thấy nhưng nó và hấn cũng có thể cảm nhận được , không khí quanh ngôi mộ đang ấm dần lên , không còn lạnh lẽo , trống vắng như lúc bước vào nữa . Chắc có lẽ Kiệt đã nghe thấy những gì họ nói và thầm chúc hai người hạnh phúc bên nhau .

Nó và hấn cứ thế ôm nhau đứng trước ngôi mộ , đôi môi nở nụ cười tươi tắn nhất , đôi mắt hướng về một khoảng không vô tận phía chân trời xa xăm -Nơi đó có ẩn chứa tình yêu mãnh liệt và cao cả .

Nếu có ai đó hỏi rằng điều gì giúp chúng ta đến bên nhau thì anh sẽ trả lời đó là cảm nhận từ nhịp đập của trái tim . Còn nếu ai đó hỏi rằng để xây dựng lên một tình yêu bất diệt , vĩ đại , thiêng liêng và cao cả như đôi ta thì chỉ một câu thôi , anh sẽ nói rằng đó là nhờ :’ Hạnh phúc anh và em ’ .

38. Chương 38: Chương Ngoại Truyện 1

- Ba năm sau tại biệt thự Black - Tiếng cười đùa của hai đứa trẻ cứ vang lên khắp sân , làm bầu không khí trở lên rộn rã .

* Lâm Chấn Bảo (Bi) : Con trai nó và hấn

* Nguyễn Hoàng Bảo Hân (Bo) : Con gái nó và hấn . Cả hai đều thừa hưởng sắc đẹp từ nó và hấn nên được xếp vào dạng trai xinh gái đẹp phiên bản bấy bì . Hai đứa đều sinh đôi .

Chơi được một lúc

- Bi, Bo vào ăn cơm đi các con - Nó nhìn hai đứa trẻ cười mỉm

-Tuân lệnh má mi - Đồng thanh

- Trong bữa cơm -

- Hai con yêu của mẹ , mai hai con phải đi học nhé , má mi nộp hồ sơ rồi đó - Nó cười nhìn hai đứa

-Con không chịu đâu - Bi lắc đầu nguầy nguậy

- Con cũng thế - Bo nhăn nhó

-Sao lại thế ? - Nó nhìn hai đứa lo lắng

- Tại vì nếu con với chị Bo đi học thì sẽ không được ở nhà chơi với má mi nữa - Bi không nhẽo

- Có ba ở đây rồi ! Các con cứ đi học đi , để ba chăm sóc mẹ con cho , về nhà tha hồ mà chơi với má mi nha

- Hấn cười nham hiểm

- Không! Ba xấu tính lắm , suốt ngày chỉ giành má mi với tụi con thôi à - Bo nói

- Nè má mi của ba đây nhé - Hấn cãi

- Của bọn con - Đồng thanh Bi + Bo

-Thôi nào mấy bố con , ăn cơm đi , suốt ngày cãi nhau - Nó cười

-Má mi dứt cho con nha - Bo há mồm

-Cả con nữa nhé má mi - Bi cười

-Được rồi - Nó xoa đầu hai đứa

‘Chụt’ ‘chụt’ tự dưng hai đứa nhón chân lên hôn nhẹ vào hai bên má nó .

-Chúng con yêu má mi nhiều lắm luôn - Cả hai ôm nó cười tươi

-Má mi cũng yêu hai con rất rất nhiều - Nó hôn nhẹ mà má hai đứa

- Sao lại thế? Vợ ơi , em để anh ở đâu vậy? - Hấn không nhẽo

- Ha ha anh cũng so đo với trẻ con ý - Nó ôm bụng cười

- Má mi , má mi yêu ai nhất - Bi láu cá hỏi

-Tất nhiên là các con rồi - Nó xoa đầu hai đứa

- Há há há , vậy là ba thua rồi , há há , má mi không yêu ba bằng tụi con - Bo cười đắc thắng

-Hừ mấy đứa cứ đợi đấy , ba sẽ giành lại má mi của mấy đứa nhanh thôi - Hấn liếc hai đứa - Còn em , vợ ơi em chết chắc rồi - Hấn quay sang nó cười nguy hiểm

- Đây thì chết chắc này - Nó cốc đầu hấn một cái rõ đau

-Ui da , em mạnh tay thế , đầu anh mọc ối rồi nè - Hấn nhăn nhó kêu đau, khóc không ra nước mắt

- Ha ha ha ha cho ba chừaha ha ha - Hai tiểu yêu cười sằng sặc trên sự đau khổ của hấn .

39. Chương 39: Chương Ngoại Truyện 2

Hôm nay hai tiểu yêu bắt đầu bước vào ngày đầu tiên đi học . Thường thì đối với mọi đứa trẻ , lần đầu bước chân đến trường thì phải rụt rè , pha lẫn chút bỡ ngỡ , vậy mà Bi với Bo lại khác . Hai chị em được nó và hấn đích thân đưa đến trường mà cái mặt cứ tỉnh bơ như ngày nào cũng đi học ở đây vậy . Hôn tạm biệt nó còn hấn thì không hôn , hai đứa toan bước đi thì Bị khựng lại , ngoái đầu lại nhìn phía sau thì bắt gặp ngay cái bản mặt đáng ghét của bà . - Con đi vào đi , quay lại làm gì nữa , má mi có ba lo rồi , bye hai tiểu quý nha - Hấn cười đều

- Ba đừng có mà giành má mi với tụi con - Bi liếc hấn

- Chờ tụi con về nhà mà thấy má mi ‘ không còn nguyên vẹn’ thì ba biết tay tụi con - Bo giờ nắm đầm

-Úi úi ba sợ quá à hu hu - Hấn vờ khóc

- Thôi hai đứa con vào đi , muộn rồi - Nó cười rồi hôn vào má hai chị em mỗi người một nụ hôn nữa

- Còn anh nè vợ - Hấn chìa mặt ra nhìn nó cười đều

- Anh thì còn khuya nhé - Nó hất mặt

- Hahahahahhah - Bi với Bo cười sằng sặc
- Cứ về đi rồi em biết tay anh - Hấn nhìn nó gian tà
- Đường về -

Nó đón hai đứa về nhà , trên đường ba mẹ con nói chuyện rôm rả về ngày đầu tiên đi học của hai ‘ bé ngoan’ . Về đến nhà , hai đứa lễ phép chào hỏi mọi người trong nhà rồi chạy lên lầu thay quần áo , rửa tay xuống ăn cơm .

Trong bữa ăn.....

Nó gấp thức ăn cho hai đứa nhỏ lia lịa để mặc hấn ngồi ngổ một đống .

- Vợ ! Sao em lại đối xử ‘đểu’ với anh như thế? - Hấn bực bội lên tiếng
- Em xin lỗi mà , nè ăn đi - Nó cười nhẹ rồi gấp đồ ăn đầy bát cho hấn
- Có thể chứ hì hì - Hấn cười như trẻ con được kẹo
- Má mi , baba ơi con nhớ chị Bống quá à - Bo nhắc nhở

* Nguyễn Thùy Uyên(Bống) con gái của Thiên với Trâm .

* Nguyễn Bảo An (Pu) con gái Vy với Huy

(Sún: toàn vịt cả)

- Con cũng nhớ chị ý , với cả em Pu nữa , hai em ý đi du lịch lâu thế cơ ả - Bi lên tiếng
- Ủ , chị Bống với em Pu đi nghỉ mát hết rồi , chắc cuối tuần sau mới về , thôi các con chịu khó chờ nha , khi nào họ về thì sẽ đến chơi với hai con ngay mà - Nó cười dịu dàng
- Vâng - Bo cúi đầu xuống
- Hai tiểu quỷ này đáng ghét như này ai thèm đến chơi - Hấn bĩu môi
- Ba ba tụi con là tiểu đáng yêu chứ không phải là tiểu quỷ - Bi lườm hấn
- Hơ nhưng ba vẫn thích gọi là tiểu quỷ cơ , ai bắt giành má mi với ba làm chi - Hấn vênh mặt
- Hứ - Bi quay mặt đi , giọng giận dỗi - Mà má mi nè con không hiểu sao baba đáng ghét thế kia mà má mi lại cười nhĩ? - Bi quay sang nó ngây ngô hỏi
- Đúng đó má mi , tại sao vậy? - Bo nhìn nó chờ đợi
- Tại baba đẹp trai quá với lại tài năng nên má mi con mới lấy hahahaa , phải không vợ - Hấn vuốt tóc tự sướng quay sang cười với nó
- Con thấy ba xấu hoắc à , không đẹp bằng tụi con - Bo mĩa mai
- Chị nói đúng hahahaha - Bi cười sung sướng vì chọc được hấn được mẻ què mặt tột độ
- Các con ,.... các con - Hấn tức nói không nên lời

Nó thì nãy giờ ngồi xem phim ‘ đấu võ mồm ’ trực tiếp , ngồi cười sặc sụa .

- Được rồi , ba tuyên bố , tối nay các con xuống phòng riêng của mình hay sofa mà ngủ , má mi ngủ với baba mãi mãi và các con sẽ không được bén mảng lại gần má mi trong vòng một tuần , nếu không thì biết tay ba - Hấn đồng dục tuyên bố
- Sao lại thế ? Con không chịu , má mi - Bo nhắc nhở kêu to
- Má mi..... - Nó đang định nói thì hấn chặn họng - Em mà bênh tụi nó là anh phạt cra em đấy nhé , không nhẹ đâu vợ yêu à - Hấn nhìn nó với vẻ mặt nguy hiểm
- Các con , mẹ rất tiếc - Nó nhìn hai đứa tủi tủi
- Không chịu đâu ...- Bo giãy nảy lên , trông khi Bi thì đăm chiêu suy nghĩ cái gì đó

- A , nhớ rồi - Bi mắt sáng như đèn đường
- Nhớ gì vậy con? - Nó hỏi
- Má mi biết không, tuần trước lúc baba dẫn con với chị Bo đi công viên , tự dưng một cô nào đấy , trông cũng xinh lắm mẹ ạ , đi ngang qua thế là ba nhìn chăm chăm vào cô ấy , mắt không rời , tụi con gọi còn không chịu nghe cơ - Bi nói đều đều , có pha thêm tí mắm muối
- Ủ ha , thế mà chị không nhớ - Bo vuốt cằm nói
- Hơ hơ mấy đứa nói gì kì vậy , ba đâu nhìn ai đâu - Hấn toát mồ hôi
- Trẻ con không bao giờ nói dối , giờ anh muốn thế nào đây - Nó liếc hấn , mặt đờ đờ sát khí
- Vợ ơi .. em...em hiểu lầm rồi không phải thế đâu mà - Hấn lắp bắp
- Không giải thích gì cả , anh phải nằm ngủ sofa hai tuần liền , trong hai tuần đó thì đừng có mà nói chuyện với em . Còn hai đứa tối ngủ với má mi nhé - Nó nói
- Yes sir ! Tụi con yêu má mi nhất - Đồng thanh Bi với Bo
- Hu hu hu , vợ ơi tha cho anh , anh muốn nằm với em cơ - Hấn nắm tay nó khóc không ra nước mắt
- Tội nhìn mấy em xinh tươi như thế này còn nhẹ đấy ‘chồng yêu’ . Anh mà còn kêu ca thì hình phạt sẽ tăng lên gấp đôi , cứ thế mà làm giờ em ăn xong rồi , em lên phòng nghỉ đây - Nó nói rồi bước lên lầu
- Lêu lêu cho ba chừa hahahahahaha - Bo chế giễu hấn
- Hai đứa tiểu quỷ đáng ghét kia , đứng lại cho taaaaa ! - Hấn hét lớn rồi đuổi hai chị em vòng quay nhà , ra tận cả ngoài sân .

Thế đấy , cuộc sống gia đình của hấn và nó là thế , ngôi nhà có tiếng cười , có hạnh phúc và có tình yêu .

- THE END TRỌN VẸN -

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hanh-phuc-anh-va-em>